

Ustawa o bezpieczeństwie żywności Chińskiej Republiki Ludowej (zmiana z 2021 r.)

(Przyjęta na siódmym posiedzeniu Stałego Komitetu Jedenastego Narodowego Kongresu Ludowego w dniu 28 lutego 2009 r., zmieniona na czternastym posiedzeniu Stałego Komitetu Dwunastego Narodowego Kongresu Ludowego w dniu 24 kwietnia 2015 r., zmieniona zgodnie z decyzją o zmianie pięciu ustaw, w tym ustawy o jakości produktów Chińskiej Republiki Ludowej, podjętą na siódmym posiedzeniu Stałego Komitetu Trzynastego Narodowego Kongresu Ludowego w dniu 29 grudnia 2018 r. (Pierwsza poprawka zgodnie z decyzją w sprawie zmiany ośmiu ustaw, w tym ustawy Chińskiej Republiki Ludowej o bezpieczeństwie ruchu drogowego, podjętą na dwudziestym ósmym posiedzeniu Stałego Komitetu Trzynastego Zgromadzenia Przedstawicieli Ludowych w dniu 29 kwietnia 2021 r.)

Spis treści

Rozdział I Przepisy ogólne	
Rozdział II Monitorowanie i ocena ryzyka w zakresie bezpieczeństwa żywności	
Rozdział III Normy bezpieczeństwa żywności	
Rozdział IV Produkcja i funkcjonowanie żywności	
Sekcja I Postanowienia ogólne	
Sekcja II Kontrola procesu produkcji i eksploatacji	
Sekcja III Etykietowanie, instrukcje i reklama	
Sekcja IV Specjalne środki spożywcze	
Rozdział V Inspekcja żywności	
Rozdział VI Import i eksport żywności	
Rozdział VII Usuwanie incydentów związanych z bezpieczeństwem żywności	
Rozdział VIII Nadzór i administracja	
Rozdział IX Odpowiedzialność prawna	
Rozdział X Przepisy uzupełniające	

Rozdział I Przepisy ogólne

Artykuł 1 Niniejsza ustawa zostaje uchwalona w celu zapewnienia bezpieczeństwa żywności oraz ochrony zdrowia i życia publicznego.

Artykuł 2 Na terytorium Chińskiej Republiki Ludowej prowadzi się następujące rodzaje działalności zgodnie z niniejszą ustawą.

- (i) Produkcja i przetwórstwo żywności (zwane dalej produkcją żywności), sprzedaż żywności i usługi gastronomiczne (zwane dalej działalnością gastronomiczną)
- (ii) Produkcja i działanie w oparciu o dodatki do żywności
- (iii) Produkcja i eksploatacja materiałów opakowaniowych, pojemników, detergentów, środków dezynfekujących oraz narzędzi i sprzętu wykorzystywanego w produkcji i eksploatacji żywności (zwanymi dalej produktami związanymi z żywnością)
- (iv) Stosowanie dodatków do żywności i produktów związanych z żywnością przez podmioty działające w sektorze produkcji żywności
- (v) Przechowywanie i transport produktów spożywczych
- (vi) Bezpieczne zarządzanie żywnością, dodatkami do żywności i produktami związanymi z żywnością.

Zarządzanie jakością i bezpieczeństwem podstawowych produktów rolnych przeznaczonych do spożycia (zwanych dalej jadalnymi produktami rolnymi) jest zgodne z przepisami ustawy Chińskiej Republiki Ludowej o jakości i bezpieczeństwie produktów rolnych. Należy jednak przestrzegać zasad sprzedaży rynkowej jadalnych produktów rolnych, formułowania odpowiednich norm jakości i bezpieczeństwa, publikowania odpowiednich informacji dotyczących bezpieczeństwa oraz przepisów niniejszej ustawy dotyczących środków produkcji rolnej.

Artykuł 3 Bezpieczeństwo żywności opiera się na zapobieganiu, zarządzaniu ryzykiem, pełnej kontroli i zarządzaniu społecznym oraz ustanawia się naukowy i ścisły system nadzoru i zarządzania.

Artykuł 4 Podmioty działające na rynku produkcji i obsługi żywności są odpowiedzialne za bezpieczeństwo produkowanej przez siebie żywności.

Przedsiębiorstwa produkujące żywność i prowadzące działalność gospodarczą angażują się w produkcję i działalność operacyjną zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi oraz normami bezpieczeństwa żywności, zapewniają bezpieczeństwo żywności, działają w dobrej wierze i samodyscyplinie, są odpowiedzialne wobec społeczeństwa i opinii publicznej, akceptują nadzór społeczny i przyjmują odpowiedzialność społeczną.

Artykuł 5 Rada Państwa powołuje Komitet ds. Bezpieczeństwa Żywności, którego obowiązki określa Rada Państwa.

Departament nadzoru i administracji bezpieczeństwa żywności podlegający Radzie Państwa sprawuje, zgodnie z niniejszą ustawą i obowiązkami wyznaczonymi przez Radę Państwa, nadzór i administrację nad działalnością związaną z produkcją i funkcjonowaniem żywności.

Departament administracyjny ds. zdrowia podlegający Radzie Państwa, zgodnie z niniejszą ustawą i obowiązkami wyznaczonymi przez Radę Państwa, organizuje monitorowanie ryzyka w zakresie bezpieczeństwa żywności i ocenę ryzyka oraz, wspólnie z departamentem nadzoru i administracji bezpieczeństwa żywności podlegającym Radzie Państwa, formułuje i publikuje krajowe normy bezpieczeństwa żywności.

Inne właściwe departamenty Rady Państwa podejmują, zgodnie z niniejszą ustawą i obowiązkami wyznaczonymi przez Radę Państwa, prace związane z bezpieczeństwem żywności.

Artykuł 6 Lokalne władze ludowe na poziomie powiatu lub powyżej odpowiadają za nadzór i zarządzanie bezpieczeństwem żywności w swoich regionach administracyjnych; ujednolicają przywództwo, organizację i koordynację nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności oraz reagowania na sytuacje kryzysowe związane z bezpieczeństwem żywności w swoich regionach administracyjnych; oraz ustanawiają i usprawniają mechanizmy pełnego nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności oraz wymiany informacji.

Lokalne władze ludowe na poziomie powiatu lub powyżej, zgodnie z niniejszą ustawą i przepisami Rady Państwowej, określają zakres odpowiedzialności nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności, wydziałów administracyjnych ds. zdrowia i innych właściwych wydziałów na swoim poziomie. Właściwe departamenty są odpowiedzialne za nadzór i zarządzanie bezpieczeństwem żywności w swoich obszarach administracyjnych w ramach swoich odpowiednich zakresów odpowiedzialności.

Departamenty nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności w rządzie ludowym na poziomie powiatu mogą utworzyć agencje, które zostaną oddelegowane do gmin lub określonych regionów.

Artykuł 7 Lokalne władze ludowe na poziomie powiatu lub powyżej wdrażają system odpowiedzialności za nadzór i zarządzanie bezpieczeństwem żywności. Władze ludowe wyższego szczebla są odpowiedzialne za ocenę i ewaluację prac związanych z nadzorem nad bezpieczeństwem żywności i zarządzaniem przez władze ludowe niższego szczebla. Lokalne władze ludowe na poziomie powiatu lub powyżej są odpowiedzialne za ocenę i oszacowanie pracy nadzoru nad bezpieczeństwem żywności i zarządzania nim przez wydziały nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności oraz inne właściwe wydziały na tym poziomie.

Artykuł 8 Rządy ludowe na poziomie powiatu lub powyżej włączają działania w zakresie bezpieczeństwa żywności do krajowego planowania rozwoju gospodarczego i społecznego na tym poziomie, włączają fundusze na działania w zakresie bezpieczeństwa żywności do budżetów finansowych rządów na tym poziomie, wzmacniają budowanie potencjału w zakresie nadzoru nad bezpieczeństwem żywności i zarządzania nim oraz zapewniają zabezpieczenia działań w zakresie bezpieczeństwa żywności.

Wydziały ds. nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności w rządach ludowych na poziomie powiatu lub powyżej oraz inne właściwe wydziały wzmacniają komunikację i ścisłą współpracę oraz wykonują swoje uprawnienia i obowiązki zgodnie z odpowiednim podziałem odpowiedzialności.

Artykuł 9 Stowarzyszenia przemysłu spożywczego wzmacniają samodyscyplinę przemysłu, ustanawiają i ulepszają normy branżowe oraz mechanizmy nagradzania i karania zgodnie ze swoimi statutami, dostarczają informacji na temat bezpieczeństwa żywności, technologii i innych usług, kierują i nadzorują produkcję żywności i podmioty gospodarcze zgodnie z prawem, wspierają budowanie integralności przemysłu, a także rozpowszechniają i popularyzują wiedzę na temat bezpieczeństwa żywności.

Stowarzyszenia konsumenckie i inne organizacje konsumenckie sprawują zgodnie z prawem nadzór społeczny nad działaniami naruszającymi przepisy niniejszej ustawy oraz godzącymi w słuszne prawa i interesy konsumentów.

Artykuł 10 Rządy ludowe na wszystkich szczeblach wspierają reklamę i edukację w zakresie bezpieczeństwa żywności, popularyzują wiedzę na temat bezpieczeństwa żywności, zachęcają organizacje społeczne, oddolne organizacje samorządu masowego oraz producentów i operatorów żywności do prowadzenia popularyzacji praw i przepisów dotyczących bezpieczeństwa żywności, a także standardów i wiedzy na temat bezpieczeństwa żywności, opowiadają się za zdrowym odżywianiem oraz zwiększają świadomość konsumentów w zakresie bezpieczeństwa żywności i ich zdolności do ochrony.

Media powinny nagłaśniać ustawy, rozporządzenia, normy i wiedzę o bezpieczeństwie żywności oraz monitorować opinię publiczną na temat naruszeń bezpieczeństwa żywności. Ogłoszenia i sprawozdania dotyczące bezpieczeństwa żywności muszą być prawdziwe i bezstronne.

Artykuł 11 Państwo zachęca i wspiera prowadzenie badań podstawowych i stosowanych w zakresie bezpieczeństwa żywności oraz zachęca i wspiera przyjęcie zaawansowanej technologii i zaawansowanych praktyk zarządzania przez podmioty zajmujące się produkcją żywności w celu poprawy bezpieczeństwa żywności.

Państwo wdraża ścisły system regulacyjny dotyczący stosowania pestycydów, przyspiesza eliminację wysoce toksycznych, silnie toksycznych i o wysokiej pozostałości pestycydów, wspiera rozwój i stosowanie produktów alternatywnych oraz zachęca do stosowania wysoce skutecznych, niskotoksycznych i o niskiej pozostałości pestycydów.

Artykuł 12 Każda organizacja lub osoba fizyczna ma prawo do zgłaszania naruszeń bezpieczeństwa żywności, do uzyskiwania informacji na temat bezpieczeństwa żywności od

właściwych służb zgodnie z prawem oraz do zgłaszania uwag i sugestii dotyczących nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności.

Artykuł 13 Jednostki i osoby, które wniosły wybitny wkład w bezpieczeństwo żywności, są wyróżniane i nagradzane zgodnie z odpowiednimi przepisami krajowymi.

Rozdział II Monitorowanie i ocena ryzyka w zakresie bezpieczeństwa żywności

Artykuł 14 Państwo ustanawia system monitorowania zagrożeń dla bezpieczeństwa żywności w celu monitorowania chorób przenoszonych przez żywność, zanieczyszczeń żywności i czynników szkodliwych w żywności.

Departament administracyjny ds. zdrowia podlegający Radzie Państwa, wraz z departamentami Rady Państwa odpowiedzialnymi za nadzór nad bezpieczeństwem żywności i zarządzanie nim, formułuje i wdraża krajowy program monitorowania ryzyka w zakresie bezpieczeństwa żywności.

W przypadku, gdy departament nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności podlegający Radzie Państwa oraz inne właściwe departamenty otrzymają informację o zagrożeniu bezpieczeństwa żywności, niezwłocznie sprawdzają i informują departament administracji zdrowotnej podlegający Radzie Państwa. Departament administracyjny ds. zdrowia podlegający Radzie Państwa, wraz z właściwymi departamentami Rady Państwa, analizuje i bada informacje dotyczące zagrożeń dla bezpieczeństwa żywności przekazywane przez właściwe departamenty, jak również informacje dotyczące chorób przenoszonych przez żywność i innych chorób pokrewnych zgłaszanych przez instytucje medyczne, oraz w razie potrzeby dostosowuje w odpowiednim czasie krajowy program nadzoru nad zagrożeniami dla bezpieczeństwa żywności.

Departamenty administracyjne ds. zdrowia rządów ludowych prowincji, regionów autonomicznych i gmin podlegających bezpośrednio rządowi centralnemu, wraz z departamentami nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności na tym samym poziomie, zgodnie z krajowym programem nadzoru nad bezpieczeństwem żywności i biorąc pod uwagę specyficzne warunki panujące w ich regionach administracyjnych, formułują i dostosowują program nadzoru nad bezpieczeństwem żywności dla swoich regionów administracyjnych i przekazują go do departamentu administracyjnego ds. zdrowia Rady Państwowej w celu zarejestrowania i wdrożenia.

Artykuł 15 Agencje techniczne podejmujące się monitorowania zagrożeń dla bezpieczeństwa żywności przeprowadzają prace monitorujące zgodnie z planem monitorowania zagrożeń dla bezpieczeństwa żywności i programem monitorowania, zapewniają prawdziwość i dokładność danych z monitorowania oraz przekazują dane z monitorowania i wyniki analiz zgodnie z wymogami planu monitorowania zagrożeń dla bezpieczeństwa żywności i programu monitorowania.

Personel monitorujący ryzyko w zakresie bezpieczeństwa żywności ma prawo wstępu na teren odpowiednich upraw i hodowli, produkcji żywności i przedsiębiorstw w celu pobrania próbek i odpowiednich danych. Próbkę są pobierane i opłacane zgodnie z cenami rynkowymi.

Artykuł 16 W przypadku, gdy wyniki monitorowania ryzyka w zakresie bezpieczeństwa żywności wskazują na możliwość wystąpienia zagrożeń dla bezpieczeństwa żywności, departament administracyjny ds. zdrowia rządu ludowego na poziomie okręgu lub wyższym niezwłocznie przekazuje odpowiednie informacje departamentom nadzoru i administracji w zakresie bezpieczeństwa żywności na tym samym poziomie i składa sprawozdanie rządowi ludowemu na tym poziomie oraz departamentowi administracyjnemu ds. zdrowia rządu

ludowego na wyższym poziomie. Organy nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności itp. organizują dalsze dochodzenia.

Artykuł 17 Państwo ustanawia system oceny ryzyka w zakresie bezpieczeństwa żywności i wykorzystuje metody naukowe do oceny ryzyka wystąpienia zagrożeń biologicznych, chemicznych i fizycznych w żywności, dodatkach do żywności i produktach związanych z żywnością na podstawie informacji z monitorowania ryzyka w zakresie bezpieczeństwa żywności, danych naukowych i odpowiednich informacji.

Departament administracji zdrowotnej Rady Państwa jest odpowiedzialny za organizację procesu oceny ryzyka w zakresie bezpieczeństwa żywności i powołanie komitetu ekspertów ds. oceny ryzyka w zakresie bezpieczeństwa żywności, składającego się z ekspertów w dziedzinie medycyny, rolnictwa, żywności, żywienia, biologii i środowiska w celu przeprowadzenia oceny ryzyka w zakresie bezpieczeństwa żywności. Wyniki oceny ryzyka w zakresie bezpieczeństwa żywności są publikowane przez administracyjny departament zdrowia podlegający Radzie Państwa.

Oceny bezpieczeństwa pestycydów, nawozów, leków weterynaryjnych, pasz i dodatków paszowych itp. przeprowadza się z udziałem ekspertów z komitetu ekspertów ds. oceny ryzyka w zakresie bezpieczeństwa żywności.

Za przeprowadzenie oceny ryzyka dla bezpieczeństwa żywności nie pobiera się opłat od producenta lub podmiotu gospodarczego, a za pobranie próbek płaci się zgodnie z cenami rynkowymi.

Artykuł 18 Ocenę ryzyka w zakresie bezpieczeństwa żywności przeprowadza się w każdym z następujących przypadków.

(i) W przypadku stwierdzenia, że żywność, dodatki do żywności lub produkty związane z żywnością mają potencjalne zagrożenia dla bezpieczeństwa w wyniku monitorowania zagrożeń dla bezpieczeństwa żywności lub w wyniku otrzymanych sprawozdań

(ii) W przypadku, gdy ocena ryzyka jest wymagana w celu zapewnienia podstawy naukowej dla sformułowania lub zmiany krajowych norm bezpieczeństwa żywności

(iii) Wymagana jest ocena ryzyka w celu określenia kluczowych obszarów i odmian dla nadzoru i zarządzania

(iv) W przypadku zidentyfikowania nowych czynników, które mogą zagrażać bezpieczeństwu żywności

(v) W przypadku, gdy konieczne jest ustalenie, czy dany czynnik stanowi potencjalne zagrożenie dla bezpieczeństwa żywności

(vi) Wszelkie inne okoliczności, które administracyjny departament zdrowia podlegający Radzie Państwa uzna za konieczne do przeprowadzenia oceny ryzyka.

Artykuł 19 W przypadku, gdy w trakcie prac związanych z nadzorem i zarządzaniem departamenty nadzoru i administracji bezpieczeństwa żywności, takie jak administracja rolna, stwierdzą, że wymagana jest ocena ryzyka w zakresie bezpieczeństwa żywności, proponują one departamentowi administracyjnemu ds. zdrowia podlegającemu Radzie Państwowej przeprowadzenie oceny ryzyka w zakresie bezpieczeństwa żywności oraz dostarczają informacje i materiały, takie jak źródło ryzyka, odpowiednie dane z badań i wnioski. W przypadku, gdy sytuacja wchodzi w zakres przepisów art. 18 niniejszej ustawy, administracyjny departament zdrowia podlegający Radzie Państwa niezwłocznie przeprowadza ocenę ryzyka w zakresie bezpieczeństwa żywności i informuje właściwy departament Rady Państwa o wynikach oceny.

Artykuł 20 Wydziały administracyjne ds. zdrowia i rolnictwa rządów ludowych na szczeblu prowincji lub wyższym niezwłocznie przekazują sobie informacje dotyczące monitorowania zagrożeń bezpieczeństwa środków spożywczych i jadalnych produktów rolnych.

Departamenty administracyjne ds. zdrowia i rolnictwa Rady Państwa informują się wzajemnie w odpowiednim czasie o wynikach oceny zagrożeń dla bezpieczeństwa żywności i jadalnych produktów rolnych oraz o innych informacjach.

Artykuł 21 Wyniki oceny ryzyka w zakresie bezpieczeństwa żywności stanowią podstawę naukową dla formułowania i rewizji norm bezpieczeństwa żywności oraz wdrażania nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności.

Jeżeli w wyniku oceny ryzyka dla bezpieczeństwa żywności zostanie stwierdzone, że żywność, dodatek do żywności lub produkt związany z żywnością jest niebezpieczny, departamenty Rady Państwowej odpowiedzialne za nadzór nad bezpieczeństwem żywności i zarządzanie nim, zgodnie ze swoimi kompetencjami, niezwłocznie podają komunikat do publicznej wiadomości, informują konsumentów, aby zaprzestali jego spożywania lub używania, oraz podejmują odpowiednie środki w celu zapewnienia zaprzestania produkcji i działania danej żywności, dodatku do żywności lub produktu związanego z żywnością; jeżeli konieczne jest sformułowanie lub zmiana odpowiednich krajowych norm bezpieczeństwa żywności, Departament administracyjny ds. zdrowia podlegający Radzie Państwa, w połączeniu z departamentem nadzoru i administracji bezpieczeństwa żywności podlegającym Radzie Państwa, niezwłocznie je formułuje lub zmienia.

Artykuł 22 Departament nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności podlegający Radzie Państwa, wspólnie z właściwymi departamentami Rady Państwa, przeprowadza kompleksową analizę sytuacji w zakresie bezpieczeństwa żywności na podstawie wyników ocen ryzyka w zakresie bezpieczeństwa żywności oraz informacji dotyczących nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności. Departament nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności podlegający Radzie Państwa niezwłocznie wydaje ostrzeżenia o zagrożeniu bezpieczeństwa żywności i podaje je do publicznej wiadomości w odniesieniu do środków spożywczych, które w wyniku kompleksowej analizy mogą stanowić zagrożenie bezpieczeństwa w wyższym stopniu.

Artykuł 23 Wydziały nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności rządów ludowych na poziomie powiatu lub powyżej oraz inne właściwe wydziały, komitety ekspertów ds. oceny ryzyka w zakresie bezpieczeństwa żywności i ich organy techniczne, zgodnie z zasadami naukowości, obiektywności, terminowości i otwartości, organizują produkcję żywności i podmioty gospodarcze, organy kontroli żywności, jednostki certyfikujące, stowarzyszenia przemysłu spożywczego, stowarzyszenia konsumentów oraz media informacyjne itp. w celu wymiany informacji na temat oceny ryzyka w zakresie bezpieczeństwa żywności i bezpieczeństwa żywności. Komitet jest również odpowiedzialny za wymianę i przekazywanie informacji dotyczących oceny ryzyka w zakresie bezpieczeństwa żywności oraz nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności.

Rozdział 3 Normy bezpieczeństwa żywności

Artykuł 24 Normy bezpieczeństwa żywności są formułowane w celu ochrony zdrowia publicznego, są naukowe i rozsądne, bezpieczne i wiarygodne.

Artykuł 25 Normy bezpieczeństwa żywności są normami obowiązkowymi. Nie ustanawia się żadnych obowiązkowych norm żywnościowych innych niż normy bezpieczeństwa żywności.

Artykuł 26 Normy bezpieczeństwa żywności obejmują:

(i) Limity dotyczące mikroorganizmów chorobotwórczych, pozostałości pestycydów, pozostałości leków weterynaryjnych, biotoksyn, metali ciężkich i innych zanieczyszczeń oraz innych substancji niebezpiecznych dla zdrowia ludzkiego w żywności, dodatkach do żywności i produktach związanych z żywnością.

(ii) Odmiany, zakres stosowania i dozowanie dodatków do żywności

(iii) Wymagania dotyczące składu odżywczego podstawowych i drugorzędnych środków spożywczych przeznaczonych dla niemowląt i małych dzieci oraz innych szczególnych grup osób

(iv) Wymagania dotyczące etykietowania, oznakowania i instrukcji odnoszących się do higieny, żywienia i innych wymogów bezpieczeństwa żywności

(v) Wymagania higieniczne dotyczące procesów produkcji i działania żywności

(vi) Wymogi jakościowe dotyczące bezpieczeństwa żywności

(vii) Metody i procedury kontroli żywności związane z bezpieczeństwem żywności

(viii) Inne treści, które należy sformułować jako normy bezpieczeństwa żywności.

Artykuł 27 Krajowe normy dotyczące bezpieczeństwa żywności są formułowane i ogłaszane przez departament administracyjny ds. zdrowia podlegający Radzie Państwa w połączeniu z departamentem nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności podlegającym Radzie Państwa, a departament administracyjny ds. standaryzacji podlegający Radzie Państwa nadaje im numer normy krajowej.

Limity pozostałości pestycydów i pozostałości leków weterynaryjnych w żywności oraz metody i procedury ich badania są ustalane przez departament administracyjny ds. zdrowia podlegający Radzie Państwa oraz departament administracyjny ds. rolnictwa podlegający Radzie Państwa w powiązaniu z departamentem nadzoru i administracji bezpieczeństwa żywności podlegającym Radzie Państwa.

Procedury inspekcji zwierząt poddawanych ubojowi i drobiu ustala departament administracyjny ds. rolnictwa podlegający Radzie Państwa w porozumieniu z departamentem administracyjnym ds. zdrowia podlegającym Radzie Państwa.

Artykuł 28 Formułowanie krajowych norm bezpieczeństwa żywności opiera się na wynikach ocen ryzyka w zakresie bezpieczeństwa żywności i w pełni uwzględnia wyniki ocen ryzyka w zakresie bezpieczeństwa jadalnych produktów rolnych, z odniesieniem do odpowiednich norm międzynarodowych i wyników międzynarodowych ocen ryzyka w zakresie bezpieczeństwa żywności, a także podaje do wiadomości publicznej projekty krajowych norm bezpieczeństwa żywności i szeroko wysłuchuje opinii producentów żywności i podmiotów gospodarczych, konsumentów, właściwych służb i innych stron.

Krajowe normy bezpieczeństwa żywności podlegają przeglądowi i zatwierdzeniu przez krajowy komitet ds. przeglądu norm bezpieczeństwa żywności zorganizowany przez departament administracji zdrowotnej Rady Państwa. Komitet ds. przeglądu krajowych norm bezpieczeństwa żywności składa się z ekspertów w dziedzinie medycyny, rolnictwa, żywności, żywienia, biologii i środowiska, jak również z przedstawicieli odpowiednich departamentów Rady Państwowej, stowarzyszeń przemysłu spożywczego i stowarzyszeń konsumentów, w celu zbadania naukowych i praktycznych aspektów projektu krajowych norm bezpieczeństwa żywności.

Artykuł 29 W przypadku braku krajowych norm bezpieczeństwa żywności dla żywności o specjalności lokalnej, departament administracyjny ds. zdrowia rządu ludowego prowincji, regionu autonomicznego lub gminy podlegającej bezpośrednio rządowi centralnemu może sformułować i opublikować lokalne normy bezpieczeństwa żywności i przekazać je do rejestru departamentowi administracyjnemu ds. zdrowia Rady Państwowej. W przypadku

ustanowienia krajowej normy dotyczącej bezpieczeństwa żywności, norma lokalna zostaje uchylona.

Artykuł 30 Państwo zachęca przedsiębiorstwa produkujące żywność do formułowania norm korporacyjnych, które są bardziej rygorystyczne niż krajowe lub lokalne normy bezpieczeństwa żywności, oraz do stosowania ich we własnych przedsiębiorstwach, a także do przekazywania ich do rejestru do departamentu administracyjnego ds. zdrowia rządu ludowego prowincji, regionu autonomicznego lub gminy podlegającej bezpośrednio rządowi centralnemu.

Artykuł 31 Wydział administracyjny ds. zdrowia rządu ludowego na szczeblu prowincji lub wyższym publikuje na swojej stronie internetowej sformułowane i zarejestrowane krajowe, lokalne i korporacyjne normy bezpieczeństwa żywności, które są dostępne do swobodnego publicznego dostępu i pobierania.

Wydział administracyjny ds. zdrowia rządu ludowego na poziomie powiatu lub powyżej, w połączeniu z odpowiednimi departamentami, zapewnia terminowe wytyczne i odpowiedzi na pytania dotyczące wdrażania norm bezpieczeństwa żywności.

Artykuł 32 Departament administracyjny ds. zdrowia rządu ludowego na poziomie prowincji lub powyżej, w połączeniu z departamentami nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności oraz administracji rolnej na tym samym poziomie, przeprowadza oceny kontrolne wdrażania, odpowiednio, krajowych i lokalnych norm bezpieczeństwa żywności oraz dokonuje terminowej rewizji norm bezpieczeństwa żywności w świetle wyników takich ocen.

Nadzór nad bezpieczeństwem żywności i zarządzanie nim, administracja rolna i inne wydziały rządów ludowych na poziomie prowincji lub wyższym zbierają i podsumowują problemy we wdrażaniu norm bezpieczeństwa żywności i informują o nich w odpowiednim czasie wydziały administracyjne zajmujące się zdrowiem na tym samym poziomie.

Przedsiębiorstwa produkujące żywność oraz stowarzyszenia przemysłu spożywczego, które stwierdzą problemy w realizacji norm bezpieczeństwa żywności, powinny niezwłocznie zgłosić je do administracyjnego wydziału zdrowia.

Rozdział 4 Produkcja i działanie żywności

Sekcja I Przepisy ogólne

Artykuł 33 Produkcja i funkcjonowanie żywności muszą być zgodne z normami bezpieczeństwa żywności i spełniać następujące wymogi:

(i) Posiadać pomieszczenia do obróbki materiałów spożywczych oraz przetwarzania, pakowania i przechowywania żywności odpowiednie do różnorodności i ilości produkowanej i prowadzonej działalności, utrzymywać pomieszczenia w czystości i porządku oraz zachować wymaganą odległość od pomieszczeń toksycznych i niebezpiecznych oraz innych źródeł zanieczyszczeń.

(ii) Posiadać wyposażenie lub urządzenia produkcyjne i eksploatacyjne odpowiednie do różnorodności i ilości produkowanej i eksploatowanej żywności, z odpowiednim wyposażeniem lub urządzeniami do dezynfekcji, przebierania, mycia, oświetlenia, wentylacji, zabezpieczenia przed kurzem, muchami, gryzoniami, owadami, mycia i oczyszczania ścieków, składowania odpadów i śmieci

(iii) Posiadać specjalistów i techników ds. bezpieczeństwa żywności w pełnym lub niepełnym wymiarze godzin, personel zarządzający bezpieczeństwem żywności oraz zasady i przepisy zapewniające bezpieczeństwo żywności

(iv) Posiadać rozsądne rozplanowanie urządzeń i procesów w celu zapobieżenia zanieczyszczeniu krzyżowemu pomiędzy żywnością przeznaczoną do przetworzenia a bezpośrednio przywożoną żywnością, surowcami i produktami gotowymi oraz w celu uniknięcia kontaktu żywności z substancjami toksycznymi lub nieczystymi.

(v) Naczynia stołowe, naczynia do picia oraz pojemniki na bezpośrednio przywożoną żywność powinny być myte i dezynfekowane przed użyciem, a naczynia i urządzenia kuchenne powinny być myte i utrzymywane w czystości po użyciu.

(vi) Pojemniki, narzędzia i sprzęt do przechowywania, transportu oraz załadunku i rozładunku żywności muszą być bezpieczne i nieszkodliwe, utrzymywane w czystości, aby zapobiec zanieczyszczeniu żywności, oraz spełniać specjalne wymagania dotyczące temperatury i wilgotności niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa żywności; żywność nie może być przechowywana lub transportowana razem z substancjami toksycznymi lub niebezpiecznymi.

(vii) Do żywności pochodzącej z bezpośredniego przywozu stosuje się nietoksyczne, czyste materiały opakowaniowe, naczynia stołowe, naczynia do picia i pojemniki.

(viii) Personel zajmujący się produkcją i obróbką żywności utrzymuje higienę osobistą, myje ręce i nosi czystą odzież roboczą i nakrycia głowy podczas produkcji i obróbki żywności; podczas sprzedaży nieopakowanej żywności pochodzącej z bezpośredniego przywozu stosuje się nietoksyczne, czyste pojemniki, narzędzia i sprzęt vendingowy.

(ix) Używana woda musi spełniać krajowe normy sanitarne dla wody pitnej.

(x) Używane detergenty i środki dezynfekujące są bezpieczne i nieszkodliwe dla ludzi.

(xi) Inne wymagania określone w przepisach ustawowych i wykonawczych.

Podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji nieżywnościowej, zajmujące się przechowywaniem, transportem oraz załadunkiem i rozładunkiem żywności, są zobowiązane do przestrzegania przepisów szóstego akapitu poprzedniego ustępu.

Artykuł 34 Zabrania się produkcji i prowadzenia działalności w zakresie następujących środków spożywczych, dodatków do żywności i produktów związanych z żywnością:

(i) Żywność wyprodukowana z surowców niebędących żywnością lub żywność, do której dodano substancje chemiczne inne niż dodatki do żywności i inne substancje, które mogą być szkodliwe dla zdrowia ludzkiego, lub żywność wyprodukowana z przetworzonej żywności jako surowców.

(ii) Żywność, dodatki do żywności, produkty związane z żywnością zawierające mikroorganizmy chorobotwórcze, pozostałości pestycydów, pozostałości leków weterynaryjnych, biotoksyny, metale ciężkie i inne zanieczyszczenia oraz inne substancje niebezpieczne dla zdrowia ludzkiego, przekraczające limit określony w normach bezpieczeństwa żywności

(iii) Żywność i dodatki do żywności produkowane ze składników żywności i dodatków do żywności, których okres przydatności do spożycia został przekroczony

(iv) Środki spożywcze z dodatkami do żywności użytymi w sposób przekraczający ich zakres lub limit

(v) Żywność podstawowa i drugorzędna przeznaczona dla niemowląt i innych szczególnych grup osób, której skład odżywczy nie spełnia norm bezpieczeństwa żywności

(vi) Żywność i dodatki do żywności zepsute, kwaśne, spleśniałe, zaatakowane przez owady, zanieczyszczone, zmieszane z obcymi substancjami, zafałszowane lub o nietypowych właściwościach organoleptycznych

(vii) Mięso drobiu, zwierząt gospodarskich, zwierząt weterynaryjnych, zwierząt wodnych i ich produktów, które padły z powodu choroby, zatrucia lub nieznanego przyczyny śmierci

(viii) Mięso niepoddane inspekcji chorobowej zgodnie z przepisami lub które zostało poddane inspekcji chorobowej i jej nie zaliczyło, lub produkty mięsne, które nie zostały poddane badaniu lub nie przeszły badania

(ix) Żywność, dodatki do żywności zanieczyszczone przez materiały opakowaniowe, pojemniki, środki transportu itp.

(x) Żywność, dodatki do żywności oznaczone fałszywymi datami produkcji, terminem przydatności do spożycia lub przekraczające termin przydatności do spożycia

(xi) Żywność paczkowana, dodatki do żywności bez etykiet

(xii) Żywność, której produkcja i działanie są wyraźnie zabronione przez państwo w celu zapobiegania chorobom i innym szczególnym potrzebom

(xiii) Inna żywność, dodatki do żywności i produkty związane z żywnością, które nie są zgodne z przepisami prawa, regulacjami lub normami bezpieczeństwa żywności.

Artykuł 35 Państwo wprowadza system licencjonowania produkcji i działalności środków spożywczych. Osoby prowadzące działalność w zakresie produkcji żywności, sprzedaży żywności i usług gastronomicznych powinny uzyskać zezwolenie zgodnie z przepisami prawa. Jednakże sprzedaż jadalnych produktów rolnych oraz sprzedaż wyłącznie żywności paczkowanej nie wymaga zezwolenia. W przypadku sprzedaży wyłącznie żywności paczkowanej należy zgłosić do ewidencji wydziału nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności w jednostce samorządu terytorialnego szczebla powiatowego lub wyższego.

Departament ds. nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności lokalnego rządu ludowego na poziomie powiatu lub wyższym, zgodnie z przepisami ustawy administracyjnej o licencjach Chińskiej Republiki Ludowej, bada odpowiednie informacje przedłożone przez wnioskodawcę zgodnie z wymogami art. 33 ust. 1 pkt. i-iv niniejszej ustawy oraz, w razie konieczności, przeprowadza na miejscu weryfikację produkcji i obiektów gospodarczych wnioskodawcy; jeżeli warunki są spełnione, wydaje się zezwolenie; jeżeli warunki nie są spełnione, odmawia się wydania zezwolenia i wydaje pisemne wyjaśnienie przyczyny.

Artykuł 36 Małe warsztaty produkujące i przetwarzające żywność oraz stoiska z żywnością itp. prowadzące działalność w zakresie produkcji i obsługi żywności muszą spełniać wymogi dotyczące bezpieczeństwa żywności określone w niniejszej ustawie, które są odpowiednie do skali i warunków ich produkcji i obsługi, oraz zapewnić, że produkowana i obsługiwana żywność jest higieniczna, nietoksyczna i nieszkodliwa, a wydziały nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności wzmacniają swój nadzór i zarządzanie.

Lokalne władze ludowe na poziomie powiatu lub powyżej prowadzą kompleksowe zarządzanie małymi warsztatami produkcji i przetwórstwa żywności oraz straganami z żywnością, wzmacniają ich usługi i ujednolicone planowanie, poprawiają warunki produkcji i działania, zachęcają i wspierają je w celu poprawy warunków produkcji i działania oraz wejścia do stałych pomieszczeń, takich jak scentralizowane rynki handlowe i sklepy, lub działają w wyznaczonych tymczasowych obszarach lub okresach działania.

Szczegółowe środki zarządzania dla małych warsztatów produkujących i przetwarzających żywność oraz straganów z żywnością itp. są formułowane przez prowincje, regiony autonomiczne i gminy bezpośrednio podlegające rządowi centralnemu.

Artykuł 37 Przy wykorzystaniu nowych składników żywności do produkcji żywności lub produkcja nowych odmian dodatków do żywności lub nowych odmian produktów związanych z żywnością, przedkłada się departamentowi administracyjnemu ds. zdrowia podlegającemu Radzie Państwa materiały do oceny bezpieczeństwa odpowiednich produktów. Administracyjny departament zdrowia podlegający Radzie Państwa w ciągu sześćdziesięciu dni od daty otrzymania wniosku organizuje przegląd; w przypadku, gdy wymagania dotyczące

bezpieczeństwa żywności są spełnione, zezwolenie zostaje udzielone i opublikowane; w przypadku, gdy wymagania dotyczące bezpieczeństwa żywności nie są spełnione, zezwolenie nie zostaje udzielone, a przyczyny zostają podane na piśmie.

Artykuł 38 Do produkowanych i eksploatowanych środków spożywczych nie dodaje się leków, ale można dodać substancje, które zgodnie z tradycją są jednocześnie środkami spożywczymi i chińskimi lekami ziołowymi. Wykaz substancji, które zgodnie z tradycją są jednocześnie żywnością i lekami ziołowymi, jest sporządzany i publikowany przez departament administracyjny ds. zdrowia podlegający Radzie Państwa w połączeniu z departamentem nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności podlegającym Radzie Państwa.

Artykuł 39 Państwo wprowadza system zezwoleń na produkcję dodatków do żywności. Aby móc zajmować się produkcją dodatków do żywności, dana osoba musi posiadać pomieszczenia, sprzęt lub urządzenia produkcyjne, personel zawodowy i techniczny oraz systemy zarządzania odpowiednie do rodzaju produkowanych dodatków do żywności, a także musi uzyskać zezwolenie na produkcję dodatków do żywności zgodnie z procedurami określonymi w art. 35 ust. 2 niniejszej ustawy.

Produkcja dodatków do żywności jest zgodna z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i krajowymi normami bezpieczeństwa żywności.

Artykuł 40 Dodatki do żywności zostaną włączone do dozwolonego zakresu stosowania tylko wtedy, gdy są niezbędne z technicznego punktu widzenia i gdy ocena ryzyka potwierdziła ich bezpieczeństwo i wiarygodność; odpowiednie krajowe normy bezpieczeństwa żywności zostaną w odpowiednim czasie zmieniane na podstawie konieczności technicznej i wyników oceny ryzyka w zakresie bezpieczeństwa żywności.

Przedsiębiorstwa produkujące żywność stosują dodatki do żywności zgodnie z krajowymi normami bezpieczeństwa żywności.

Artykuł 41 Produkcja produktów związanych z żywnością jest zgodna z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i krajowymi normami dotyczącymi bezpieczeństwa żywności. W przypadku produktów związanych z żywnością o podwyższonym ryzyku, takich jak materiały opakowaniowe mające bezpośredni kontakt z żywnością, licencje na produkcję wdrażane są zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi zarządzania licencjami na produkcję produktów przemysłowych. Departamenty nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności wzmacniają nadzór i zarządzanie działalnością produkcyjną w zakresie produktów związanych z żywnością.

Artykuł 42 Państwo ustanawia system pełnej identyfikowalności bezpieczeństwa żywności.

Podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji żywności są zobowiązane, zgodnie z przepisami niniejszej ustawy, do ustanowienia systemu śledzenia bezpieczeństwa żywności w celu zapewnienia możliwości śledzenia żywności. Państwo zachęca podmioty zajmujące się produkcją żywności do korzystania z technologii informacyjnych w celu gromadzenia i przechowywania informacji dotyczących produkcji i działalności oraz do ustanowienia systemu śledzenia bezpieczeństwa żywności.

Departament nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności Rady Państwa, wspólnie z administracją rolną Rady Państwa i innymi właściwymi departamentami, ustanawia mechanizm współpracy w zakresie pełnej identyfikowalności bezpieczeństwa żywności.

Artykuł 43 Lokalne rządy ludowe na wszystkich szczeblach podejmują środki mające na celu wspieranie produkcji na dużą skalę oraz operacji łańcuchowych i dystrybucji produktów spożywczych.

Państwo zachęca przedsiębiorstwa zajmujące się produkcją żywności i zarządzaniem nią do uczestnictwa w ubezpieczeniu od odpowiedzialności cywilnej za bezpieczeństwo żywności.

Sekcja II Kontrola procesu produkcji i eksploatacji

Artykuł 44 Przedsiębiorstwa produkujące i zarządzające żywnością ustanawiają i ulepszają swoje systemy zarządzania bezpieczeństwem żywności, szkolą swoich pracowników w zakresie bezpieczeństwa żywności, wzmacniają swoje działania w zakresie inspekcji żywności i angażują się w działalność produkcyjną i zarządczą zgodnie z prawem.

Główna osoba odpowiedzialna za przedsiębiorstwo produkujące i zarządzające żywnością wdraża system zarządzania bezpieczeństwem żywności w przedsiębiorstwie i ponosi pełną odpowiedzialność za pracę przedsiębiorstwa w zakresie bezpieczeństwa żywności.

Przedsiębiorstwa zajmujące się produkcją i zarządzaniem żywnością powinny posiadać personel zarządzający bezpieczeństwem żywności oraz wspierać jego szkolenie i egzaminowanie. Osoby, które po przeprowadzeniu oceny nie posiadają umiejętności zarządzania bezpieczeństwem żywności, nie są dopuszczane do objęcia obowiązków. Departament nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności przeprowadza wyrywkowe kontrole nadzorcze personelu zarządzającego bezpieczeństwem żywności w przedsiębiorstwie i publikuje ocenę. Za nadzór i ocenę nie pobiera się opłat.

Artykuł 45 Przedsiębiorstwa produkcji żywności ustanawiają i wdrażają system zarządzania zdrowiem swoich pracowników. Osoby cierpiące na choroby utrudniające bezpieczeństwo żywności, zgodnie z zaleceniami administracyjnego departamentu zdrowia podlegającego Radzie Państwowej, nie mogą wykonywać prac mających kontakt z bezpośrednio importowaną żywnością.

Personel zajmujący się produkcją i obsługą żywności, mający kontakt z bezpośrednio przywożoną żywnością, przed podjęciem pracy poddaje się corocznym badaniom lekarskim i uzyskuje świadectwa zdrowia.

Artykuł 46 Przedsiębiorstwa produkujące żywność ustanawiają i wdrażają wymogi kontrolne dotyczące następujących kwestii w celu zapewnienia, że produkowana żywność spełnia normy bezpieczeństwa żywności.

(i) Kontrola surowców, taka jak zaopatrzenie w surowce, przyjmowanie i podawanie surowców.

(ii) Procesy produkcyjne, wyposażenie, przechowywanie, pakowanie i inne kluczowe aspekty kontroli produkcji.

(iii) Kontrola inspekcyjna surowców, półproduktów, wyrobów gotowych i inspekcja fabryczna.

(iv) Transport i kontrola dostaw.

Artykuł 47 Przedsiębiorstwa produkujące żywność ustanawiają system samokontroli bezpieczeństwa żywności i prowadzą regularne inspekcje i oceny sytuacji w zakresie bezpieczeństwa żywności. W przypadku, gdy warunki produkcji i działania uległy zmianie i nie spełniają już wymogów bezpieczeństwa żywności, podmiot prowadzący produkcję żywności niezwłocznie podejmuje działania naprawcze; w przypadku, gdy istnieje potencjalne ryzyko wystąpienia awarii związanej z bezpieczeństwem żywności, niezwłocznie zaprzestaje on działalności związanej z produkcją i działaniem żywności i składa sprawozdanie do wydziału nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności rządu ludowego na poziomie powiatu, w którym się znajduje.

Artykuł 48 Państwo zachęca przedsiębiorstwa zajmujące się produkcją i obrotem żywnością do spełniania wymogów dobrej praktyki produkcyjnej, wdrażania systemów analizy

zagrożeń i krytycznych punktów kontroli oraz poprawy zarządzania bezpieczeństwem żywności.

Dobra praktyka produkcyjna, analiza zagrożeń i certyfikacja systemu krytycznych punktów kontroli przedsiębiorstw produkujących żywność i zarządzających nią, jednostki certyfikujące przeprowadzają badania kontrolne; przedsiębiorstwa, które nie spełniają już wymogów certyfikacji, wycofują certyfikację zgodnie z prawem, zawiadamiając o tym w odpowiednim czasie wydziały nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności władz ludowych na poziomie powiatu lub powyżej, a także podając informację do wiadomości publicznej. Jednostka certyfikująca nie pobiera opłaty za realizację badania kontrolnego.

Artykuł 49 Producenci jadalnych produktów rolnych stosują środki produkcji rolnej, takie jak pestycydy, nawozy, leki weterynaryjne, pasze i dodatki paszowe, zgodnie z normami bezpieczeństwa żywności i odpowiednimi przepisami państwowymi, a także ściśle egzekwują przepisy dotyczące odstępu bezpieczeństwa lub okresu odpoczynku przy stosowaniu środków produkcji rolnej i nie stosują środków produkcji rolnej wyraźnie zabronionych przez państwo. Zabrania się stosowania silnie toksycznych i wysokotoksycznych pestycydów na warzywach, melonach i owocach, herbacie i ziołach chińskich oraz innych uprawach określonych przez Państwo.

Producenci jadalnych produktów rolnych oraz zawodowe spółdzielcze organizacje gospodarcze rolników tworzą system ewidencji wykorzystania środków produkcji rolnej.

Departamenty administracyjne ds. rolnictwa rządów ludowych na poziomie powiatu lub powyżej wzmacniają nadzór, zarządzanie i doradztwo w zakresie stosowania środków produkcji rolnej oraz ustanawiają solidny system bezpiecznego stosowania środków produkcji rolnej.

Artykuł 50 Producenci żywności nabywający składniki żywności, dodatki do żywności i produkty związane z żywnością sprawdzają licencję dostawcy i dowód zgodności produktu; składniki żywności, dla których nie można przedstawić dowodu zgodności, są badane zgodnie z normami bezpieczeństwa żywności; składniki żywności, dodatki do żywności i produkty związane z żywnością, które nie spełniają norm bezpieczeństwa żywności, nie mogą być nabywane ani stosowane.

Producenci żywności ustanawiają system prowadzenia dokumentacji dotyczącej zakupu i kontroli składników żywności, dodatków do żywności i produktów związanych z żywnością oraz rejestrują nazwę, specyfikację, ilość, datę produkcji lub numer partii produkcyjnej, okres przydatności do spożycia, datę zakupu oraz nazwę, adres i dane kontaktowe dostawcy, a także przechowują odpowiednie dowody zakupu. Zapisy i certyfikaty przechowuje się przez okres nie krótszy niż sześć miesięcy po upływie terminu przydatności do spożycia produktu; jeżeli nie ma wyraźnego terminu przydatności do spożycia, okres przechowywania nie może być krótszy niż dwa lata.

Artykuł 51 Przedsiębiorstwo produkujące żywność ustanawia system ewidencji fabrycznej kontroli żywności, sprawdza świadectwo fabrycznej kontroli żywności i warunki bezpieczeństwa, rejestruje zgodnie z prawdą nazwę, specyfikację, ilość, datę produkcji lub numer partii produkcyjnej, okres przydatności do spożycia, numer świadectwa kontroli, datę sprzedaży oraz nazwę, adres, informacje kontaktowe nabywcy, a także przechowuje odpowiednie certyfikaty. Ewidencję i dowody księgowe przechowuje się przez okres zgodny z postanowieniami ust. 2 art. 50 niniejszej ustawy.

Artykuł 52 Producenci środków spożywczych, dodatków do żywności i produktów związanych z żywnością przeprowadzają kontrolę wyprodukowanych środków spożywczych, dodatków do żywności i produktów związanych z żywnością zgodnie z normami

bezpieczeństwa żywności i nie opuszczają zakładu ani nie sprzedają ich, dopóki nie przejdą one pozytywnie kontroli.

Artykuł 53 Przedsiębiorstwa sektora spożywczego dokonujące zakupu żywności sprawdzają licencję dostawcy oraz świadectwo kontroli zakładu spożywczego lub inny dowód zgodności (zwane dalej "dowodem zgodności").

Przedsiębiorstwa sektora spożywczego ustanawiają system rejestracji zakupów żywności, rejestrują zgodnie z prawdą nazwę, specyfikację, ilość, datę produkcji lub numer partii produkcyjnej, okres przydatności do spożycia, datę zakupu oraz nazwę, adres, informacje kontaktowe i inne treści dotyczące dostawcy, a także zachowują odpowiednie certyfikaty. Ewidencję i dowody księgowe przechowuje się przez okres zgodny z postanowieniami ust. 2 art. 50 niniejszej ustawy.

Przedsiębiorstwa sektora spożywczego praktykujące ujednolicony tryb dystrybucji mogą być ujednolicone przez centralę przedsiębiorstwa do sprawdzania licencji dostawcy i dokumentów kwalifikacyjnych żywności oraz do prowadzenia rejestrów kontroli zakupu żywności.

Przedsiębiorstwa prowadzące działalność w zakresie sprzedaży hurtowej żywności ustanawiają system ewidencji sprzedaży żywności, rejestrują zgodnie z prawdą nazwę, specyfikację, ilość, datę produkcji lub numer partii produkcyjnej, termin przydatności do spożycia, datę sprzedaży oraz nazwę, adres i informacje kontaktowe nabywcy żywności sprzedawanej hurtowo, a także przechowują odpowiednie dokumenty. Okres przechowywania ewidencji i certyfikatów powinien być zgodny z postanowieniami ust. 2 art. 50 niniejszej ustawy.

Artykuł 54 Przedsiębiorstwa sektora spożywczego przechowują żywność zgodnie z wymogami dotyczącymi zapewnienia bezpieczeństwa żywności, regularnie sprawdzają żywność w zapasach i niezwłocznie usuwają wszelką żywność, której jakość uległa pogorszeniu lub która przekroczyła okres przydatności do spożycia.

Przedsiębiorstwa sektora spożywczego przechowujące żywność luzem podają w miejscu przechowywania nazwę żywności, datę produkcji lub numer partii produkcyjnej, termin przydatności do spożycia, nazwę producenta oraz dane kontaktowe.

Artykuł 55 Dostawcy usług gastronomicznych opracowują i wdrażają wymogi dotyczące kontroli surowców i nie nabywają składników żywności, które nie spełniają norm bezpieczeństwa żywności. Zaleca się, aby dostawca usług gastronomicznych ujawnił proces przetwarzania i upublicznił informacje, takie jak składniki żywności i ich źródła.

Dostawca usług gastronomicznych sprawdza żywność i surowce przeznaczone do przetwarzania w trakcie procesu przetwarzania i nie może przetwarzać ani używać żywności, w której stwierdzono okoliczności określone w art. 34 ust. 6 niniejszej ustawy.

Artykuł 56 Przedsiębiorstwa świadczące usługi gastronomiczne regularnie dbają o urządzenia i sprzęt do przetwarzania, przechowywania i ekspozycji żywności; regularnie czyszczą i kalibrują urządzenia izolacyjne oraz urządzenia chłodnicze i zamrażające.

Podmioty świadczące usługi gastronomiczne myją i dezynfekują zastawę stołową i naczynia do picia zgodnie z wymogami oraz nie używają zastawy stołowej i naczyń do picia, które nie zostały umyte i zdezynfekowane; jeżeli podmiot świadczący usługi gastronomiczne zleca mycie i dezynfekcję zastawy stołowej i naczyń do picia, zleca to scentralizowanej jednostce usługowej dezynfekcję zastawy stołowej i naczyń do picia, która spełnia warunki określone w niniejszej ustawie.

Artykuł 57 Stołówki szkół, instytucji opieki nad dziećmi, instytucji dla osób starszych, placów budowy i innych scentralizowanych jednostek żywieniowych muszą ściśle przestrzegać

ustaw, rozporządzeń i norm bezpieczeństwa żywności; osoby zamawiające żywność w jednostkach żywieniowych zamawiają ją w przedsiębiorstwach, które uzyskały licencje na produkcję i działanie żywności, oraz sprawdzają zamówioną żywność zgodnie z wymaganiami. Jednostki wydające posiłki powinny ściśle przestrzegać przepisów, regulacji i norm bezpieczeństwa żywności, a także przetwarzać posiłki na miejscu, aby zapewnić bezpieczeństwo żywności.

Właściwe organy szkół, instytucji opieki nad dziećmi, instytucji dla osób starszych, placów budowy i innych scentralizowanych jednostek żywieniowych wspierają edukację w zakresie bezpieczeństwa żywności i codzienne zarządzanie scentralizowanymi jednostkami żywieniowymi, zmniejszają ryzyko związane z bezpieczeństwem żywności i terminowo eliminują zagrożenia dla bezpieczeństwa żywności.

Artykuł 58 Scentralizowane jednostki służby dezynfekcji naczyń stołowych i naczyń do picia posiadają odpowiednie miejsca pracy, sprzęt lub urządzenia do mycia i dezynfekcji, a używana woda oraz detergenty i środki dezynfekcyjne są zgodne z odpowiednimi krajowymi standardami bezpieczeństwa żywności oraz innymi krajowymi standardami i normami higieny.

Usługodawca przeprowadza kontrolę partii zdezynfekowanej zastawy stołowej i naczyń do picia, a dopiero po pozytywnym przejściu kontroli opuszcza zakład i dołącza certyfikat zgodności dezynfekcji. Zdezynfekowaną zastawę stołową i naczynia do picia oznacza się na opakowaniu jednostkowym nazwą jednostki, adresem, danymi kontaktowymi, datą dezynfekcji i okresem użytkowania.

Artykuł 59 Producent dodatków do żywności ustanawia system ewidencji kontroli fabrycznej dodatków do żywności, sprawdza świadectwo kontroli i stan bezpieczeństwa produktów opuszczających fabrykę, rejestruje zgodnie z prawdą nazwę, specyfikację, ilość, datę produkcji lub numer partii produkcyjnej, okres przydatności do spożycia, numer świadectwa kontroli, datę sprzedaży oraz nazwę, adres, informacje kontaktowe i inne istotne treści nabywcy, a także przechowuje odpowiednie certyfikaty. Ewidencję i dowody księgowe przechowuje się przez okres zgodny z postanowieniami ust. 2 art. 50 niniejszej ustawy.

Artykuł 60 Podmioty gospodarcze dokonujące zakupu dodatków do żywności sprawdzają zgodnie z prawem zezwolenie dostawcy i dokumenty dotyczące kwalifikacji produktu, rejestrują zgodnie z prawdą nazwę, specyfikację, ilość, datę produkcji lub numer partii produkcyjnej, okres przydatności do spożycia, datę zakupu oraz nazwę, adres i dane kontaktowe dostawcy, a także przechowują odpowiednie dowody zakupu. Okres przechowywania dokumentacji i certyfikatów powinien być zgodny z postanowieniami ust. 2 art. 50 niniejszej ustawy.

Artykuł 61 Podmioty prowadzące scentralizowane rynki handlowe, dzierżawcy stanowisk i organizatorzy targów badają zezwolenia podmiotów działających na rynku spożywczym, dopuszczonych zgodnie z prawem, wyjaśniają ich odpowiedzialność za zarządzanie bezpieczeństwem żywności, regularnie kontrolują ich środowisko i warunki działania, a w przypadku stwierdzenia, że naruszają one przepisy niniejszej ustawy, bezzwłocznie zaprzestają ich działalności i natychmiast zgłaszają je do organów nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności władzy ludowej na szczeblu powiatu, w którym się znajdują.

Artykuł 62 Dostawcy platform zewnętrznych do internetowych transakcji żywnościowych rejestrują podmioty działające w branży spożywczej online pod prawdziwymi nazwami i wyjaśniają swoje obowiązki w zakresie zarządzania bezpieczeństwem żywności; jeżeli powinni uzyskać licencję zgodnie z prawem, dokonują również przeglądu tej licencji.

Jeżeli dostawca platformy strony trzeciej do internetowych transakcji żywnościowych stwierdzi, że podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze naruszył przepisy niniejszej

ustawy, niezwłocznie blokuje tę działalność i natychmiast zgłasza to do wydziału nadzoru i administracji bezpieczeństwa żywności rządu ludowego na szczeblu okręgu, w którym się znajduje; w przypadku stwierdzenia poważnych naruszeń natychmiast zaprzestaje świadczenia usług platformy handlowej online.

Artykuł 63 Państwo ustanawia system wycofywania żywności. Jeżeli producent żywności stwierdzi, że produkowana przez niego żywność nie spełnia norm bezpieczeństwa żywności lub że istnieją dowody na to, że może ona zagrażać zdrowiu ludzkiemu, natychmiast wstrzymuje produkcję, wycofuje żywność już znajdującą się w sprzedaży, powiadamia odpowiednie podmioty produkcyjne i konsumentów oraz rejestruje wycofanie i powiadomienie.

W przypadku, gdy podmiot działający na rynku spożywczym stwierdzi, że żywność, którą się zajmuje, jest zgodna z opisem w poprzednim punkcie, niezwłocznie zaprzestaje działalności, powiadamia odpowiedni podmiot produkcyjny i konsumentów oraz rejestruje zaprzestanie działalności i powiadomienie. Jeżeli producent żywności uważa, że wycofanie produktu jest uzasadnione, niezwłocznie wycofuje go z rynku. Jeżeli w środkach spożywczych prowadzonych przez podmiot działający na rynku spożywczym wystąpiły okoliczności określone w punkcie poprzedzającym z winy podmiotu działającego na rynku spożywczym, podmiot działający na rynku spożywczym wycofuje środki spożywcze.

Podmiot działający na rynku spożywczym podejmuje środki takie jak nieszkodliwe usuwanie i niszczenie wycofanej żywności, aby zapobiec jej ponownemu wprowadzeniu na rynek. Jednakże produkty spożywcze, które zostały wycofane z rynku, ponieważ ich etykieta, oznakowanie lub instrukcje nie spełniają norm bezpieczeństwa żywności, mogą być nadal sprzedawane przez producenta żywności, jeżeli podjęto środki zaradcze i można zapewnić bezpieczeństwo żywności; środki zaradcze muszą być wyraźnie podane konsumentom w momencie sprzedaży.

Producent żywności lub podmiot gospodarczy zgłasza wycofanie i unieszkodliwienie żywności do wydziału nadzoru nad bezpieczeństwem żywności i zarządzania nią w rządzie ludowym na szczeblu powiatu, w którym się znajduje; jeżeli wycofana żywność wymaga nieszkodliwego unieszkodliwienia lub zniszczenia, należy wcześniej zgłosić czas i miejsce. Jeżeli wydział nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności uzna to za konieczne, może prowadzić nadzór na miejscu.

Jeżeli podmiot prowadzący produkcję żywności nie wycofa się lub nie zaprzestanie działalności zgodnie z przepisami niniejszego artykułu, departament nadzoru i administracji bezpieczeństwa żywności rządu ludowego na poziomie powiatu lub powyżej może nakazać mu wycofanie się lub zaprzestanie działalności.

Artykuł 64 Rynek hurtowy jadalnych produktów rolnych wyposaża się w urządzenia kontrolne i inspektorów lub powierza agencjom kontroli żywności zgodnie z przepisami niniejszej ustawy przeprowadzanie badań próbek jadalnych produktów rolnych wprowadzanych na rynek hurtowy do sprzedaży; w przypadku stwierdzenia niespełnienia norm bezpieczeństwa żywności sprzedawca jest zobowiązany do natychmiastowego wstrzymania sprzedaży i zgłoszenia się do departamentu nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności.

Artykuł 65 Sprzedawca jadalnych produktów rolnych ustanawia system ewidencji na potrzeby kontroli zakupu jadalnych produktów rolnych i rejestruje zgodnie z prawdą nazwę, ilość, datę zakupu oraz nazwę, adres i dane kontaktowe dostawcy jadalnych produktów rolnych, a także przechowuje odpowiednie certyfikaty. Okres przechowywania dokumentacji i dowodów księgowych nie może być krótszy niż sześć miesięcy.

Artykuł 66 Stosowanie dodatków do żywności, takich jak środki konserwujące, konserwanty i inne produkty związane z żywnością, takie jak materiały opakowaniowe, przy pakowaniu, konserwowaniu, przechowywaniu i transporcie jadalnych produktów rolnych wprowadzanych na rynek w celu sprzedaży musi być zgodne z krajowymi normami bezpieczeństwa żywności.

Sekcja III Etykietowanie, instrukcje i reklama

Artykuł 67 Na opakowaniu żywności paczkowanej umieszcza się etykietę. Etykieta wskazuje następujące kwestie:

- (i) Nazwę, specyfikację, zawartość netto i data produkcji.
- (ii) Składniki lub wykaz składników
- (iii) Nazwę, adres i dane kontaktowe producenta
- (iv) Okres trwałości
- (v) Standardowy kod produktu
- (vi) Warunki przechowywania
- (vii) Nazwę zwyczajową dodatku do żywności stosowaną w normie krajowej
- (viii) Numer licencji produkcyjnej
- (ix) Inne kwestie, które powinny być wskazane zgodnie z przepisami prawa, regulacjami lub normami bezpieczeństwa żywności.

W oznakowaniu podstawowych i drugorzędnych środków spożywczych przeznaczonych dla niemowląt i małych dzieci oraz innych szczególnych grup osób należy również wskazać główne składniki odżywcze i ich zawartość.

Gdy krajowe normy dotyczące bezpieczeństwa żywności w zakresie etykietowania stanowią inaczej, należy postępować według ich przepisów.

Artykuł 68 Sprzedaż podmiotom gospodarczym żywności luzem, pojemników do żywności luzem, opakowań powinna być oznaczona nazwą środka spożywczego, datą produkcji lub numerem partii produkcyjnej, terminem przydatności do spożycia, a także nazwą producenta, adresem, danymi kontaktowymi i inną treścią.

Artykuł 69 Produkcja i działanie żywności genetycznie zmodyfikowanej są w sposób widoczny oznaczane zgodnie z przepisami.

Artykuł 70 Dodatki do żywności muszą posiadać etykiety, instrukcje i opakowania. Etykiety i instrukcje zawierają kwestie określone w art. 67 ust. 1 pkt. i-vi, viii i ix niniejszej ustawy, a także zakres stosowania, dawkę i sposób użycia dodatku do żywności, a na etykiecie umieszcza się napis „dodatek do żywności”.

Artykuł 71 Etykiety i instrukcje środków spożywczych i dodatków do żywności nie mogą zawierać fałszywych treści i nie mogą odnosić się do zapobiegania chorobom lub funkcji leczniczych. Producenci i operatorzy są odpowiedzialni za treść dostarczanych przez siebie etykiet i instrukcji.

Etykiety i instrukcje dotyczące środków spożywczych i dodatków do żywności muszą być jasne i rzucające się w oczy, a kwestie takie jak daty produkcji i okresy przydatności do spożycia muszą być wyraźnie oznaczone i łatwe do zidentyfikowania.

Żywność i dodatki do żywności, które nie są zgodne z treścią ich etykiet i instrukcji, nie mogą być wprowadzone do sprzedaży.

Artykuł 72 Podmioty działające na rynku spożywczym sprzedają żywność zgodnie z wymogami dotyczącymi znaków ostrzegawczych, instrukcji ostrzegawczych lub przestróg umieszczonych na etykietach żywności.

Artykuł 73 Treść reklam żywności musi być zgodna z prawdą i prawem, nie może zawierać fałszywych treści ani obejmować funkcji zapobiegania chorobom lub leczenia. Podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji żywności odpowiadają za prawdziwość i zgodność z prawem treści reklam żywności.

Wydziały nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności w rządach ludowych na poziomie powiatu lub powyżej oraz inne właściwe wydziały, jak również agencje kontroli żywności i stowarzyszenia przemysłu spożywczego, nie mogą zalecać konsumentom produktów spożywczych za pomocą reklam lub w innej formie. Organizacje konsumenckie nie mogą polecać konsumentom produktów żywnościowych, pobierając od nich opłaty lub czerpiąc z nich inne korzyści.

Sekcja IV Żywność specjalna

Artykuł 74 Państwo sprawuje ścisły nadzór i zarządzanie nad specjalnymi produktami spożywczymi, takimi jak żywność zdrowotna, preparaty do specjalnych celów medycznych oraz preparaty dla niemowląt i małych dzieci.

Artykuł 75 Produkty żywnościowe pełniące funkcje zdrowotne muszą mieć podstawy naukowe i nie mogą powodować ostrej, podostrej lub przewlekłej szkody dla organizmu ludzkiego.

Wykaz składników zdrowej żywności oraz wykaz funkcji zdrowotnych, na które może powoływać się zdrowa żywność, jest formułowany, dostosowywany i publikowany przez departament Rady Państwowej ds. nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności, w powiązaniu z departamentem Rady Państwowej ds. administracji zdrowia oraz państwową administracją tradycyjnej medycyny chińskiej.

Katalog surowców do produkcji zdrowej żywności zawiera nazwy surowców, ich dawki i odpowiadające im działanie; surowce zawarte w katalogu surowców do produkcji zdrowej żywności mogą być stosowane wyłącznie do produkcji zdrowej żywności i nie mogą być stosowane do produkcji innych środków spożywczych.

Artykuł 76 Produkty żywności zdrowotnej wykorzystujące surowce inne niż wymienione w katalogu składników żywności zdrowotnej oraz produkty żywności zdrowotnej importowane po raz pierwszy są rejestrowane przez departament nadzoru i administracji bezpieczeństwa żywności podlegający Radzie Państwa. Jednak importowane po raz pierwszy produkty żywności zdrowotnej, które są suplementami witamin, minerałów i innych składników odżywczych, należy zgłosić do rejestru w departamencie nadzoru i administracji bezpieczeństwa żywności podległym Radzie Państwa. Inne zdrowe produkty żywnościowe zgłasza się do departamentu nadzoru i administracji bezpieczeństwa żywności w rządzie ludowym prowincji, regionu autonomicznego lub gminy bezpośrednio podległej rządowi centralnemu w celu zarejestrowania.

Przywożone zdrowe produkty żywnościowe to produkty dopuszczone do sprzedaży na rynku przez właściwe organy kraju (regionu) wywozu.

Artykuł 77 W przypadku zdrowotnych produktów spożywczych, które podlegają rejestracji zgodnie z prawem, rejestracja obejmuje przedłożenie sprawozdań z badań i rozwoju, formuł produktów, procesów produkcyjnych, ocen bezpieczeństwa i funkcji zdrowotnej, etykiet, instrukcji i innych materiałów oraz próbek zdrowotnych produktów spożywczych, a także dostarczenie odpowiednich dokumentów uzupełniających. Departament nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności Rady Państwa, po zorganizowaniu przeglądu technicznego, przyznaje rejestrację tym produktom żywności zdrowotnej, które spełniają wymagania dotyczące bezpieczeństwa i oświadczeń funkcjonalnych; jeśli nie spełniają

wymagań, nie są rejestrowane i podają na piśmie przyczyny. W przypadku wydania decyzji o udzieleniu rejestracji na produkt żywnościowy z wykorzystaniem surowców innych niż wymienione w katalogu surowców żywnościowych, surowce te niezwłocznie umieszcza się w katalogu surowców żywnościowych.

Zdrowotne produkty spożywcze, które podlegają zgłoszeniu zgodnie z prawem, przedkładają przy zgłoszeniu receptury produktów, procesy produkcyjne, etykiety, instrukcje i materiały wskazujące na funkcje bezpieczeństwa i zdrowia produktów.

Artykuł 78 Etykiety i instrukcje dotyczące zdrowotnych produktów żywnościowych nie mogą obejmować funkcji zapobiegania chorobom lub leczenia, a ich treść musi być prawdziwa i zgodna z zarejestrowaną lub zgłoszoną treścią, określającą odpowiednią populację, nieodpowiednią populację, skuteczne składniki lub składniki podpisu oraz ich zawartość, a także stwierdzającą, że „ten produkt nie zastępuje leków”. Funkcje i składniki produktów żywności zdrowotnej muszą być zgodne z etykietami i instrukcjami.

Artykuł 79 Oprócz zgodności z postanowieniami ustępu 1 artykułu 73 niniejszej ustawy, reklamy zdrowych produktów żywnościowych muszą również zawierać informację, że „ten produkt nie zastępuje leków”; ich treść musi być zbadana i zatwierdzona przez departament nadzoru i administracji bezpieczeństwa żywności rządu ludowego prowincji, regionu autonomicznego lub gminy podlegającej bezpośrednio rządowi centralnemu, w której znajduje się producent, a także należy uzyskać dokumenty zatwierdzające reklamy zdrowych produktów żywnościowych. Departament nadzoru i administracji bezpieczeństwa żywności rządu ludowego prowincji, regionu autonomicznego lub gminy podlegającej bezpośrednio rządowi centralnemu publikuje i niezwłocznie aktualizuje katalog zatwierdzonych reklam żywności zdrowotnej oraz treść zatwierdzonych reklam.

Artykuł 80 Preparaty żywnościowe specjalnego przeznaczenia medycznego są rejestrowane przez departament nadzoru i administracji bezpieczeństwa żywności podlegający Radzie Państwa. Przy rejestracji przedkłada się recepturę produktu, proces produkcji, oznakowanie, instrukcje i materiały wskazujące na bezpieczeństwo, adekwatność odżywczą i efekty kliniczne produktu specjalnego przeznaczenia medycznego.

Reklama preparatów do specjalnych celów medycznych podlega prawu reklamowemu Chińskiej Republiki Ludowej oraz innym przepisom ustawowym i administracyjnym dotyczącym zarządzania reklamą farmaceutyczną.

Artykuł 81 Przedsiębiorstwa produkujące preparaty do początkowego żywienia niemowląt wdrażają cały proces kontroli jakości od surowców w fabryce do produktu końcowego oraz przeprowadzają kontrolę preparatów do początkowego żywienia niemowląt partia po partii w celu zapewnienia bezpieczeństwa żywności.

Produkcja preparatów do początkowego żywienia niemowląt z wykorzystaniem surowego mleka, substancji pomocniczych i innych składników żywności, dodatków do żywności itp. jest zgodna z przepisami ustaw i rozporządzeń administracyjnych oraz krajowymi normami bezpieczeństwa żywności w celu zapewnienia składników odżywczych niezbędnych do wzrostu i rozwoju niemowląt i małych dzieci.

Producenci żywności dla niemowląt powinny być składniki żywności, dodatki do żywności, formuły produktu i etykietowania i inne sprawy do prowincji, autonomicznego regionu, gmin bezpośrednio pod centralnym rządem ludowym nadzoru bezpieczeństwa żywności i działów zarządzania do rejestru.

Wzór produktu w przypadku preparatu dla niemowląt w proszku jest rejestrowany przez departament Rady Państwowej ds. nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności. Przy

rejestracji przedkłada się sprawozdanie z badań i rozwoju formuły oraz inne materiały wskazujące na naukowy i bezpieczny charakter formuły.

To samo przedsiębiorstwo nie wykorzystuje tej samej receptury do produkcji różnych marek mleka w proszku dla niemowląt i małych dzieci.

Artykuł 82 Rejestrujący lub składający wniosek dotyczący zdrowej żywności, preparatu specjalnego przeznaczenia medycznego lub preparatu mlecznego w proszku dla niemowląt i małych dzieci jest odpowiedzialny za autentyczność przedłożonych materiałów.

Wydziały ds. nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności w organach władzy ludowej na szczeblu prowincji lub wyższym niezwłocznie publikują katalog zarejestrowanych lub zgłoszonych zdrowych środków spożywczych, preparatów specjalnego przeznaczenia medycznego i mleka w proszku dla niemowląt oraz zachowują poufność tajemnic handlowych przedsiębiorstw znanych z rejestracji lub zgłoszenia.

Żywność zdrowotna, żywność specjalnego przeznaczenia medycznego, przedsiębiorstwa produkujące mleko w proszku dla niemowląt są rejestrowane lub zgłaszane zgodnie z formułą produktu, procesem produkcyjnym i innymi wymogami technicznymi w celu zorganizowania produkcji.

Artykuł 83 Przedsiębiorstwa produkujące zdrową żywność, preparaty żywnościowe specjalnego przeznaczenia medycznego, preparaty do początkowego żywienia niemowląt i inne środki spożywcze przeznaczone dla szczególnych grup ludzi, zgodnie z wymogami dobrej praktyki produkcyjnej, ustanawiają system zarządzania jakością produkcji odpowiedni dla produkowanych środków spożywczych, przeprowadzają regularne samokontrolole działania systemu w celu zapewnienia jego skutecznego działania i przedkładają departamentowi nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności rządu ludowego na poziomie okręgu, w którym się znajdują Raporty z samokontroli.

Rozdział V Inspekcja żywności

Artykuł 84 Agencja inspekcji żywności zgodnie z przepisami dotyczącymi krajowej akredytacji w celu uzyskania akredytacji, przed rozpoczęciem działalności w zakresie inspekcji żywności. Jednakże, o ile ustawa nie stanowi inaczej.

Warunki akredytacji agencji kontroli żywności i specyfikacje testów, przez departamenty Rady Państwowej ds. nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności.

Sprawozdania z inspekcji wydane przez agencje kontroli żywności, które są zgodne z przepisami niniejszej ustawy, są równie ważne.

Władze ludowe na poziomie powiatu lub powyżej integrują zasoby inspekcji żywności i realizują współdzielenie zasobów.

Artykuł 85 Inspekcja żywności jest przeprowadzana niezależnie przez inspektora wyznaczonego przez agencję kontroli żywności.

Inspektor, zgodnie z odpowiednimi przepisami ustawowymi i wykonawczymi oraz zgodnie z normami bezpieczeństwa żywności i specyfikacjami inspekcji żywności, szanuje naukę, przestrzega etyki zawodowej, aby zapewnić, że dane z badań i wnioski wydane przez obiektywne, bezstronne, nie wydają fałszywych sprawozdań z badań.

Artykuł 86 Wdrożenie inspekcji żywności i inspekcji agencji kontroli żywności odpowiedzialnych za system. Sprawozdania z inspekcji żywności powinny być ostemplowane pieczęcią urzędową agencji inspekcji żywności oraz posiadać podpis lub pieczęć inspektora. Agencje kontroli żywności i inspektorzy są odpowiedzialni za wydawanie sprawozdań z kontroli żywności.

Artykuł 87 Wydziały nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności rządów ludowych na szczeblu powiatowym lub wyższym przeprowadzają regularne lub nieregularne badania próbek środków spożywczych i publikują wyniki takich badań zgodnie z odpowiednimi przepisami, i nie są zwolnione z takich badań. Badania próbek przeprowadza się poprzez zakup pobranych próbek i zlecenie przeprowadzenia badań agencjom kontroli żywności zgodnie z przepisami niniejszej ustawy oraz uiszczenie odpowiednich opłat; od podmiotów zajmujących się produkcją żywności nie pobiera się opłat za inspekcje ani innych należności.

Artykuł 88 W przypadku zastrzeżeń do wniosków z testu wykonanego zgodnie z przepisami niniejszej ustawy, podmioty gospodarcze zajmujące się produkcją żywności mogą w ciągu siedmiu dni roboczych od daty otrzymania wyników inspekcji aplikować do wydziału nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności, który przeprowadził inspekcję próbkowania lub wydziałów nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności wyższego stopnia o ponowną inspekcję przez wydziały nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności, aby wydziałów nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności przeprowadził ponowną inspekcję losując agencję z opublikowanego wykazu agencji ponownej inspekcji. Wnioski wydane przez organ przeprowadzający ponowną inspekcję są ostatecznymi wnioskami z badań. Organ odwoławczy i organ kontroli wstępnej nie mogą być tym samym organem. Lista organów ponownej inspekcji jest publikowana przez Radę Państwa departamenty nadzoru i zarządzania certyfikacją i akredytacją, nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności, administrację zdrowia, administrację rolną i inne departamenty.

Gdy przy zastosowaniu szybkich metod badawczych określonych przez państwo do pobierania próbek i badania jadalnych produktów rolnych, osoba, od której pobrano próbki ma zastrzeżenia do wyników badań, może złożyć wniosek o ponowne badanie w ciągu 4 godzin od momentu otrzymania wyników badań. W ponownym badaniu nie stosuje się metod szybkiego testu.

Artykuł 89 Przedsiębiorstwa produkujące żywność mogą prowadzić własną kontrolę produkowanej żywności lub mogą powierzyć przeprowadzenie kontroli agencjom kontroli żywności zgodnie z przepisami niniejszej ustawy.

W przypadku stowarzyszeń przemysłu spożywczego, stowarzyszeń konsumentów i innych organizacji, konsumenci muszą powierzyć testowanie żywności agencjom kontroli żywności do testowania żywności, który to organ spełnia przepisy niniejszej ustawy.

Artykuł 90 Przy kontroli dodatków do żywności, stosuje się przepisy niniejszej ustawy dotyczące kontroli żywności.

Rozdział VI Import i eksport żywności

Artykuł 91 Państwowy Departament Inspekcji Wejścia i Kwarantanny sprawuje nadzór i zarządzanie nad importem i eksportem w zakresie bezpieczeństwa żywności.

Artykuł 92 Importowana żywność, dodatki do żywności, produkty związane z żywnością muszą spełniać chińskie krajowe normy bezpieczeństwa żywności.

Importowana żywność, dodatki do żywności są wprowadzane przez agencje inspekcji i kwarantanny zgodnie z odpowiednimi przepisami ustawowymi i administracyjnymi dotyczącymi inspekcji towarów importowanych i eksportowanych.

Importowana żywność, dodatki do żywności muszą być zgodne z wymogami państwowych wydziałów kontroli wjazdu i wyjazdu oraz kwarantanny, którym towarzyszą materiały kwalifikowane.

Artykuł 93 Import środków spożywczych, dla których nie ma krajowej normy bezpieczeństwa żywności, eksporter zagraniczny, producent zagraniczny lub importer

powierzony przez nich przedkłada departamentowi administracyjnemu ds. zdrowia Rady Państwa w celu wdrożenia odpowiednich norm krajowych (regionalnych) lub norm międzynarodowych. Departament administracyjny ds. zdrowia przy Radzie Państwowej dokonuje przeglądu odpowiednich norm i, jeśli uzna, że spełniają one wymogi bezpieczeństwa żywności, podejmuje decyzję o ich tymczasowym stosowaniu i niezwłocznie formułuje odpowiednie krajowe normy bezpieczeństwa żywności. Przywóz żywności wyprodukowanej z nowych składników żywności lub przywóz nowych odmian dodatków do żywności lub nowych odmian produktów związanych z żywnością odbywa się zgodnie z przepisami art. 37 niniejszej ustawy.

Wejście i wyjście inspekcji i kwarantanny agencji zgodnie z wymogami Rady Państwa departamentu administracyjnego zdrowia, żywności, dodatków do żywności, produktów związanych z żywnością w poprzednim ustępie do kontroli. Wyniki badań są podawane do wiadomości publicznej.

Artykuł 94 Zagraniczni eksporterzy i zagraniczni producenci zapewniają, że żywność, dodatki do żywności i produkty związane z żywnością wywożone do Chin są zgodne z przepisami niniejszej ustawy i innymi właściwymi przepisami ustawowymi i administracyjnymi Chin oraz wymogami krajowych norm bezpieczeństwa żywności, a także ponoszą odpowiedzialność za treść etykiet i instrukcji.

Importer ustanawia system audytów dla zagranicznych eksporterów i zagranicznych producentów, koncentrując się na treści określonej w poprzednim ustępie; jeżeli audyt nie powiedzie się, nie zezwala się na przywóz.

W przypadku stwierdzenia, że importowana żywność nie spełnia chińskich krajowych norm bezpieczeństwa żywności lub istnieją dowody na to, że może ona zagrażać zdrowiu ludzi, importer niezwłocznie zaprzestaje jej importu i wycofuje ją z rynku zgodnie z przepisami art. 63 niniejszej ustawy.

Artykuł 95 W przypadku, gdy incydenty związane z bezpieczeństwem żywności, które mają miejsce za granicą, mogą mieć wpływ na terytorium Chin, lub gdy poważne problemy związane z bezpieczeństwem żywności zostaną wykryte w importowanej żywności, dodatkach do żywności lub produktach związanych z żywnością, państwowe organy inspekcji wjazdowej i kwarantanny niezwłocznie podejmują środki ostrzegania przed ryzykiem lub środki kontroli i informują o tym Państwową Radę Nadzoru i Zarządzania Bezpieczeństwem Żywności, administrację zdrowia i administracyjny departament rolnictwa. Służba otrzymująca powiadomienie podejmuje w odpowiednim czasie odpowiednie środki.

Wydziały nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności w organach władzy ludowej na poziomie powiatu lub powyżej wdrażają nadzór i zarządzanie importowaną żywnością i dodatkami do żywności sprzedawanymi na rynku krajowym. W przypadku stwierdzenia poważnych problemów z bezpieczeństwem żywności departament nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności Rady Państwa niezwłocznie powiadamia państwowy departament inspekcji i kwarantanny przy wjeździe i wyjeździe. Państwowe służby kontroli i kwarantanny przy wjeździe i wyjeździe podejmują w odpowiednim czasie odpowiednie środki.

Artykuł 96 Zamorscy eksporterzy lub agenci środków spożywczych wywożonych na terytorium Chin oraz importerzy środków spożywczych składają w państwowych wydziałach kontroli wejścia-wyjścia i kwarantanny. Żywność eksportowa na terytorium Chin zagranicznych producentów żywności powinna być zarejestrowana przez państwowe wydziały inspekcji wejścia-wyjścia i kwarantanny. Jeżeli już zarejestrowany zagranicznych przedsiębiorca produkujący żywność dostarcza fałszywe materiały, lub z własnych powodów

spowoduje poważne wypadki bezpieczeństwa żywności w importowanej żywności, państwowe działy wejście-wyjście kontroli i kwarantanny cofają rejestrację i ogłaszają ten fakt.

Państwowe wydziały kontroli i kwarantanny przy wjeździe i wyjeździe regularnie publikują wykaz zagranicznych eksporterów, agentów, importerów i zarejestrowanych zagranicznych przedsiębiorstw produkcji żywności, które zostały zarejestrowane.

Artykuł 97 Importowana paczkowana żywność, dodatki do żywności muszą posiadać chińskie etykiety; zgodnie z prawem muszą posiadać instrukcje, również chińskie. Etykiety i instrukcje muszą być zgodne z przepisami niniejszej ustawy i innymi odpowiednimi przepisami ustawowymi i administracyjnymi Chin oraz wymogami krajowych norm bezpieczeństwa żywności, a także muszą zawierać informacje o pochodzeniu żywności oraz nazwę, adres i dane kontaktowe podmiotu krajowego. Żywność paczkowana bez chińskich etykiet, chińskich instrukcji lub etykiet, instrukcji niezgodnych z przepisami niniejszego artykułu, nie może być przywożona.

Artykuł 98 Importer ustanawia system rejestracji przywozu i sprzedaży środków spożywczych i dodatków do żywności, rejestruje zgodnie z prawdą nazwę, specyfikację, ilość, datę produkcji, numer partii produkcyjnej lub importowej, okres przydatności do spożycia, nazwę, adres i informacje kontaktowe zagranicznego eksportera i nabywcy, datę dostawy itd. oraz przechowuje odpowiednie dokumenty. Okres prowadzenia ewidencji i certyfikatów powinien być zgodny z postanowieniami ust. 2 art. 50 niniejszej ustawy.

Artykuł 99 Przedsiębiorstwo produkujące żywność przeznaczoną na wywóz zapewnia, że jego żywność przeznaczona na wywóz spełnia normy lub wymagania umowne kraju (regionu) przywozu.

Przedsiębiorstwa produkujące żywność eksportową i eksportujące surowce spożywcze, sadzące, hodujące powinny być zgłoszone do państwowych wydziałów kontroli wejścia-wyjścia i kwarantanny.

Artykuł 100 Krajowe organy kontroli i kwarantanny przy wjeździe i wyjeździe zbierają i podsumowują następujące informacje dotyczące bezpieczeństwa żywności przy wjeździe i wyjeździe oraz niezwłocznie informują o nich odpowiednie służby, agencje i przedsiębiorstwa.

(i) Informacje dotyczące bezpieczeństwa żywności znalezione przez agencje kontroli i kwarantanny przy wjeździe i wyjeździe w trakcie realizacji kontroli i kwarantanny przywożonej i wywożonej żywności.

(ii) Informacje na temat bezpieczeństwa żywności w przywozie przedstawione przez organizacje, takie jak stowarzyszenia przemysłu spożywczego i stowarzyszenia konsumentów, oraz przez konsumentów

(iii) Informacje ostrzegające o ryzyku i inne informacje dotyczące bezpieczeństwa żywności wydane przez organizacje międzynarodowe i zamorskie agencje rządowe, jak również informacje dotyczące bezpieczeństwa żywności odzwierciedlone przez zamorskie stowarzyszenia przemysłu spożywczego i inne organizacje oraz konsumentów.

(iv) Inne informacje dotyczące bezpieczeństwa żywności.

Państwowy Departament Inspekcji Wejścia-Wyjścia i Kwarantanny wdraża zarządzanie kredytem zaufania dla importerów, eksporterów i producentów żywności na eksport, tworzy rejestry kredytu zaufania i publikuje je zgodnie z prawem. W przypadku niskiego kredytu zaufania importerów, eksporterów i producentów żywności na eksport, należy wzmocnić kontrolę importowanej i eksportowanej w kwarantanny.

Artykuł 101 Krajowe organy ds. kontroli i kwarantanny przy wjeździe i wyjeździe mogą ocenić i dokonać przeglądu systemu zarządzania bezpieczeństwem żywności oraz sytuacji

w zakresie bezpieczeństwa żywności w krajach (regionach) eksportujących żywność na terytorium Chin, a także określić odpowiednie wymogi dotyczące kontroli i kwarantanny w oparciu o wyniki oceny i przeglądu.

Rozdział VII Usuwanie skutków wypadków związanych z bezpieczeństwem żywności

Artykuł 102 Rada Państwowa organizuje formułowanie krajowego planu awaryjnego na wypadek wypadków związanych z bezpieczeństwem żywności.

Lokalne władze ludowe na poziomie powiatu lub powyżej, zgodnie z przepisami odpowiednich ustaw i rozporządzeń oraz planami awaryjnymi dotyczącymi wypadków związanych z bezpieczeństwem żywności opracowanymi przez władze ludowe na wyższych szczeblach, a także zgodnie z rzeczywistą sytuacją w ich własnych regionach administracyjnych, opracowują plany awaryjne dotyczące wypadków związanych z bezpieczeństwem żywności w swoich regionach administracyjnych i przekazują je do wiadomości władzom ludowym na wyższych szczeblach.

Plan awaryjny dotyczący awarii w zakresie bezpieczeństwa żywności zawiera przepisy dotyczące klasyfikacji awarii w zakresie bezpieczeństwa żywności, organizacji usuwania awarii oraz systemu dowodzenia i odpowiedzialności, mechanizmu zapobiegania i ostrzegania, procedur usuwania, środków ochrony w sytuacjach awaryjnych itp.

Przedsiębiorstwa zajmujące się produkcją i obrotem żywnością opracowują plany usuwania skutków wypadków związanych z bezpieczeństwem żywności, regularnie kontrolują wdrażanie różnych środków ostrożności związanych z bezpieczeństwem żywności w przedsiębiorstwie i niezwłocznie eliminują potencjalne zagrożenia związane z wypadkami.

Artykuł 103 Jednostki, w których wystąpiły wypadki dotyczące bezpieczeństwa żywności, podejmują natychmiastowe środki w celu zapobieżenia rozszerzeniu się wypadku. Jednostka uczestnicząca w wypadku oraz jednostka przyjmująca pacjenta na leczenie niezwłocznie składają sprawozdanie do wydziałów administracyjnych nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności oraz zdrowia rządu ludowego na poziomie okręgu, w którym doszło do wypadku.

Departamenty administracyjne rolnictwa i inne departamenty rządów ludowych na poziomie powiatu lub powyżej, niezwłocznie informują departament nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności na tym samym poziomie, gdy odkryją wypadek związany z bezpieczeństwem żywności w ramach swojego codziennego nadzoru i zarządzania lub gdy otrzymają zgłoszenie o wypadku.

W przypadku incydentu związanego z bezpieczeństwem żywności, wydział nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności w rządzie ludowym na poziomie okręgu, który otrzymuje raport, zgłasza go do rządu ludowego tego szczebla oraz do wydziału nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności w rządzie ludowym wyższego szczebla zgodnie z przepisami planu awaryjnego. Wydział nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności w rządzie ludowym na poziomie powiatu oraz w rządzie ludowym na wyższym poziomie zgłasza incydent zgodnie z postanowieniami planu awaryjnego.

Żadna jednostka lub osoba nie może ukrywać, wprowadzać w błąd lub opóźniać zgłaszania incydentu związanego z bezpieczeństwem żywności, ani też ukrywać, fałszować lub niszczyć powiązane dowody.

Artykuł 104 Jeżeli instytucja medyczna stwierdzi, że pacjent, którego przyjęła, jest pacjentem lub podejrzanym o chorobę przenoszoną przez żywność, zgodnie z przepisami niezwłocznie zgłasza stosowną informację do wydziału administracyjnego ds. zdrowia rządu ludowego na szczeblu okręgu, w którym się znajduje. Jeżeli wydział administracyjny ds.

zdrowia rządu ludowego na poziomie okręgu uzna, że jest to związane z bezpieczeństwem żywności, niezwłocznie informuje o tym wydział nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności na tym samym poziomie.

Jeżeli departament administracyjny ds. zdrowia rządu ludowego na poziomie powiatu lub powyżej znajdzie informacje dotyczące bezpieczeństwa żywności podczas badania i postępowania w przypadku chorób zakaźnych lub innych sytuacji zagrożenia zdrowia publicznego, niezwłocznie informuje departament nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności na tym samym poziomie.

Artykuł 105 Po otrzymaniu sprawozdania o incydencie związanym z bezpieczeństwem żywności, departament nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności rządu ludowego na poziomie powiatu lub powyżej, niezwłocznie przeprowadzi dochodzenie i zajmie się incydemem w połączeniu z departamentami administracyjnymi zdrowia i rolnictwa na tym samym poziomie, oraz podejmie następujące środki w celu zapobieżenia lub złagodzenia zagrożeń społecznych.

(i) Prowadzenie działań ratowniczych i organizowanie leczenia osób, które doznały obrażeń ciała w wyniku zdarzenia związanego z bezpieczeństwem żywności.

(ii) Izolacja i zapieczętowanie żywności i jej surowców, które mogą prowadzić do wypadków związanych z bezpieczeństwem żywności i niezwłoczne przeprowadzenie badań; oraz nakazanie producentom żywności i podmiotom gospodarczym wycofania z obrotu lub zaprzestania działalności żywności i jej surowców, co do których potwierdzono, że są zanieczyszczone, zgodnie z przepisami art. 63 niniejszej ustawy

(iii) Zapieczętowanie zanieczyszczonych produktów związanych z żywnością i nakazanie ich oczyszczenia i zdezynfekowania.

(iv) Wykonywanie dobrej pracy w zakresie udostępniania informacji o wypadkach związanych z bezpieczeństwem żywności i postępowaniem z nimi zgodnie z prawem oraz wyjaśnianie i tłumaczenie możliwych zagrożeń.

W przypadku awarii związanej z bezpieczeństwem żywności, wymagającej uruchomienia planu awaryjnego, władza ludowa na poziomie powiatu lub wyższym niezwłocznie tworzy strukturę dowodzenia w celu usunięcia awarii, uruchamia plan awaryjny i rozporządza nim zgodnie z poprzednim ustępem i postanowieniami planu awaryjnego.

W przypadku wypadku związanego z bezpieczeństwem żywności, agencje zapobiegania i kontroli chorób na poziomie powiatu lub wyższym przeprowadzają obróbkę sanitarną miejsca wypadku i prowadzą dochodzenie epidemiologiczne w zakresie czynników związanych z wypadkiem, a odpowiednie służby udzielają pomocy. Agencja ds. zapobiegania i kontroli chorób na poziomie powiatu lub wyższym przedkłada sprawozdanie z dochodzenia epidemiologicznego wydziałom administracyjnym ds. nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności oraz ds. zdrowia na tym samym poziomie.

Artykuł 106 W przypadku awarii związanej z bezpieczeństwem żywności, departament nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności rządu ludowego na szczeblu gminnym lub wyższym niezwłocznie przeprowadza dochodzenie w sprawie odpowiedzialności za awarię wraz z odpowiednimi departamentami, wzywa odpowiednie departamenty do wykonywania ich obowiązków oraz składa sprawozdanie z dochodzenia i postępowania w sprawie odpowiedzialności za awarię rządowi ludowemu na tym szczeblu oraz departamentowi nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności rządu ludowego na następnym wyższym szczeblu.

W przypadku poważnego incydentu w zakresie bezpieczeństwa żywności, obejmującego dwie lub więcej prowincji, regionów autonomicznych lub gmin bezpośrednio podlegających

rządowi centralnemu, departament nadzoru i administracji bezpieczeństwa żywności Rady Państwowej organizuje dochodzenie w sprawie odpowiedzialności za incydent zgodnie z poprzednim ustępem.

Artykuł 107 Dochodzenie w sprawie wypadku w zakresie bezpieczeństwa żywności jest zgodne z zasadami poszukiwania prawdy na podstawie faktów i poszanowania nauki, szybkiego i dokładnego ustalenia charakteru i przyczyn wypadku, ustalenia odpowiedzialności za wypadek i proponowania środków naprawczych.

Badanie wypadków związanych z bezpieczeństwem żywności, oprócz określenia odpowiedzialności jednostki wypadkowej, powinno również określić odpowiednie działy nadzoru i zarządzania, agencje kontroli żywności, jednostki certyfikujące i ich odpowiedzialność pracowniczą.

Artykuł 108 Departament badający wypadek związany z bezpieczeństwem żywności ma prawo zasięgnąć informacji od odpowiednich jednostek i osób dotyczących wypadku oraz zażądać odpowiednich informacji i próbek. Odpowiednie jednostki i osoby współpracują i dostarczają odpowiednie informacje i próbki zgodnie z wymaganiami oraz nie odmawiają.

Żadna jednostka ani osoba nie może utrudniać ani zakłócać badania i postępowania w przypadku wypadków związanych z bezpieczeństwem żywności.

Rozdział VIII Nadzór i zarządzanie

Artykuł 109 Wydziały nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności w samorządach lokalnych na poziomie powiatu lub powyżej, na podstawie wyników monitorowania ryzyka w zakresie bezpieczeństwa żywności, oceny ryzyka i stanu bezpieczeństwa żywności, określają priorytety, metody i częstotliwość nadzoru i zarządzania oraz wdrażają zarządzanie oparte na klasyfikacji ryzyka.

Lokalne władze ludowe na poziomie powiatu lub powyżej organizują nadzór nad bezpieczeństwem żywności i zarządzanie nim, administrację rolną i inne wydziały na swoim poziomie, aby opracować roczne plany nadzoru nad bezpieczeństwem żywności i zarządzania nim dla swoich regionów administracyjnych, opublikować je publicznie i zorganizować ich wdrożenie.

Roczny plan nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności koncentruje się na nadzorze i zarządzaniu następującymi kwestiami;

(i) Główne i uzupełniające środki spożywcze przeznaczone wyłącznie dla niemowląt i innych szczególnych grup osób.

(ii) Praktyki dotyczące dodatków w produkcji żywności zdrowotnej i organizacja produkcji zgodnie z wymaganiami technicznymi dotyczącymi rejestracji lub zgłoszenia, a także etykietowanie i instrukcje dotyczące żywności zdrowotnej oraz promowanie funkcji w materiałach promocyjnych

(iii) Produkcja żywności i podmioty gospodarcze o podwyższonym ryzyku wystąpienia zdarzeń związanych z bezpieczeństwem żywności.

(iv) Sprawy, w których wyniki monitorowania ryzyka w zakresie bezpieczeństwa żywności wskazują, że mogą istnieć potencjalne zagrożenia dla bezpieczeństwa żywności.

Artykuł 110 Wydziały nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności władz ludowych na poziomie powiatu lub powyżej, wykonując swoje obowiązki w zakresie nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności, są uprawnione do podejmowania następujących środków w celu nadzoru i kontroli przestrzegania przez podmioty produkcyjne przepisów niniejszej ustawy:

(i) Wejście na teren produkcji i eksploatacji w celu przeprowadzenia kontroli na miejscu

(ii) Pobieranie próbek i badanie żywności, dodatków do żywności i produktów związanych z żywnością, wyprodukowanych i działających

(iii) Wgląd i kopiowanie odpowiednich umów, rachunków, ksiąg rachunkowych i innych istotnych informacji

(iv) Zajęcie i zatrzymanie żywności, dodatków do żywności, produktów związanych z żywnością, co do których udowodniono, że nie spełniają norm bezpieczeństwa żywności lub mają dowody na zagrożenie bezpieczeństwa i są wykorzystywane w nielegalnej produkcji i działalności

(v) Zajęcie pomieszczeń nielegalnie zaangażowanych w działalność produkcyjną i operacyjną.

Artykuł 111 W przypadku, gdy wyniki oceny ryzyka związanego z bezpieczeństwem żywności dowodzą, że w żywności występują zagrożenia bezpieczeństwa i że konieczne jest sformułowanie lub zmiana norm bezpieczeństwa żywności, administracyjny departament zdrowia podlegający Radzie Państwa, wspólnie z odpowiednimi departamentami Rady Państwa, w odpowiednim czasie, określa tymczasowe wartości graniczne i tymczasowe metody badań substancji szkodliwych w żywności jako podstawę produkcji i działania oraz nadzoru i zarządzania.

Artykuł 112 Wydziały nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności rządów ludowych na poziomie powiatu lub powyżej mogą, w ramach nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności, stosować metody szybkich testów zalecane przez państwo w celu pobierania i badania próbek środków spożywczych.

Środki spożywcze, których wyniki wskazują, że mogą nie spełniać norm bezpieczeństwa żywności, poddaje się badaniu zgodnie z przepisami art. 87 niniejszej ustawy. Wyniki pobierania próbek i badań, które stwierdzają, że dana żywność nie spełnia norm bezpieczeństwa żywności, mogą być podstawą do nałożenia kar administracyjnych.

Artykuł 113 Wydziały nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności w rządach ludowych na poziomie powiatu lub powyżej, zakładają kartoteki kredytu zaufania dotyczące bezpieczeństwa żywności dla podmiotów prowadzących produkcję żywności, rejestrują wyniki udzielania licencji, codziennego nadzoru i inspekcji oraz dochodzenia i karania naruszeń, podają je do publicznej wiadomości i aktualizują w czasie rzeczywistym zgodnie z prawem; zwiększają częstotliwość nadzoru i inspekcji podmiotów prowadzących produkcję żywności ze złą kartoteką kredytu zaufania, a w przypadku podmiotów prowadzących produkcję żywności z poważnymi naruszeniami mogą powiadomić właściwe departamenty inwestycyjne, agencje nadzoru i zarządzania papierami wartościowymi oraz odpowiednie instytucje finansowe.

Artykuł 114 W przypadku, gdy w trakcie produkcji i funkcjonowania żywności występują zagrożenia dla bezpieczeństwa żywności i nie są podejmowane w odpowiednim czasie środki w celu ich wyeliminowania, departament nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności rządu ludowego na poziomie powiatu lub powyżej może przeprowadzić rozmowę na temat odpowiedzialności z przedstawicielem prawnym lub główną osobą odpowiedzialną za podmiot produkujący żywność. Podmiot prowadzący produkcję żywności niezwłocznie podejmuje działania zmierzające do naprawy sytuacji i wyeliminowania ukrytych zagrożeń. Okoliczności przeprowadzenia rozmowy w sprawie odpowiedzialności i usunięcia nieprawidłowości umieszcza się w aktach kredytu zaufania podmiotu prowadzącego produkcję żywności.

Artykuł 115 Departamenty nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności w rządach ludowych na poziomie powiatu lub powyżej publikują adres e-mail lub numer telefonu swoich departamentów w celu przyjmowania konsultacji, skarg i sprawozdań. W przypadku

otrzymania konsultacji, skargi lub zgłoszenia wydział przyjmuje je i udziela odpowiedzi, weryfikuje i rozpatruje niezwłocznie w ustawowym terminie; jeżeli sprawa nie leży w gestii wydziału, przekazuje się ją do wydziału właściwego do jej rozpatrzenia i powiadamia pisemnie osobę, która dokonała konsultacji, skargi lub zgłoszenia. Upoważniony do załatwienia sprawy dział powinien załatwić sprawę w ustawowym terminie, bez wymówek. Za uzasadnione zgłoszenia daje się nagrodę dla sygnalisty.

Odpowiednie wydziały powinny zachować poufność informacji o sygnaliście, aby chronić uzasadnione prawa i interesy sygnalisty. W przypadku, gdy osoba zgłaszająca nieprawidłowości zgłosiła je przedsiębiorstwu, przedsiębiorstwo nie powinno rozwiązywać z nią umowy o pracę, zmieniać jej lub stosować innych sposobów odwetu wobec osoby zgłaszającej nieprawidłowości.

Artykuł 116 Wydziały nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności w rządach ludowych na poziomie powiatu lub powyżej wzmacniają szkolenie personelu odpowiedzialnego za egzekwowanie prawa w zakresie ustaw, rozporządzeń i norm dotyczących bezpieczeństwa żywności oraz wiedzy zawodowej i zdolności egzekwowania prawa, a także organizują oceny. Osoby, które nie posiadają odpowiedniej wiedzy i umiejętności, nie mogą angażować się w prace związane z egzekwowaniem prawa dotyczącego bezpieczeństwa żywności.

Podmioty zajmujące się produkcją żywności, stowarzyszenia przemysłu spożywczego, stowarzyszenia konsumentów itp., które stwierdzą, że funkcjonariusze organów ścigania ds. bezpieczeństwa żywności naruszyli przepisy ustawowe i wykonawcze lub działali w sposób nieprawidłowy w trakcie egzekwowania prawa, mogą złożyć skargę lub sprawozdanie do departamentu nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności lub organu nadzorczego rządu ludowego na swoim lub wyższym szczeblu. Wydział lub organ otrzymujący skargę lub sprawozdanie weryfikuje je i informuje wydział, do którego należy funkcjonariusz ds. egzekwowania bezpieczeństwa żywności, o zweryfikowanym stanie faktycznym; w przypadku podejrzenia o naruszenie prawa lub dyscypliny, postępuje się z nim zgodnie z niniejszą ustawą i odpowiednimi przepisami.

Artykuł 117 W przypadku, gdy departament lub organ nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności, należący do rządu ludowego na poziomie powiatu lub powyżej, nie zdoła szybko zidentyfikować systemowych zagrożeń dla bezpieczeństwa żywności i wyeliminować zagrożeń dla bezpieczeństwa żywności na obszarze podlegającym jego nadzorowi i zarządzaniu, rząd ludowy na tym poziomie może przeprowadzić rozmowę dotyczącą odpowiedzialności z główną osobą odpowiedzialną.

Jeżeli lokalny rząd ludowy nie wypełnia swoich obowiązków w zakresie bezpieczeństwa żywności i nie eliminuje w odpowiednim czasie głównych regionalnych zagrożeń bezpieczeństwa żywności, rząd ludowy na wyższym szczeblu może przeprowadzić rozmowę na temat odpowiedzialności z główną osobą odpowiedzialną.

Nadzór i zarządzanie bezpieczeństwem żywności oraz inne służby i wywiady samorządowe powinny podjąć natychmiastowe działania w celu skorygowania nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności.

Sytuację wywiadu odpowiedzialności i usunięcia nieprawidłowości umieszcza się w dokumentacji oceny i ewaluacji samorządu terytorialnego i właściwych wydziałów nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności.

Artykuł 118 Państwo ustanawia jednolitą platformę informacyjną dotyczącą bezpieczeństwa żywności i wdraża jednolity system publikowania informacji dotyczących bezpieczeństwa żywności. Informacje na temat ogólnego stanu bezpieczeństwa żywności,

ostrzeżenia o zagrożeniach dla bezpieczeństwa żywności, informacje na temat poważnych incydentów w zakresie bezpieczeństwa żywności, ich badania i postępowania z nimi, a także inne informacje określone przez Radę Państwową, jako wymagające ujednoliconej publikacji, są publikowane przez departament nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności podlegający Radzie Państwowej. W przypadku, gdy wpływ ostrzeżeń o zagrożeniach dla bezpieczeństwa żywności oraz informacji o poważnych incydentach w zakresie bezpieczeństwa żywności, ich badaniu i postępowaniu z nimi jest ograniczony do określonego regionu, informacje te mogą być również publikowane przez departament nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności rządu ludowego odpowiedniej prowincji, regionu autonomicznego lub gminy podlegającej bezpośrednio rządowi centralnemu. Nieuprawnione publikowanie takich informacji jest zabronione.

Wydziały ds. nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności oraz wydziały administracji rolnej rządów ludowych na poziomie powiatu lub powyżej publikują informacje na temat bieżącego nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności zgodnie ze swoimi odpowiednimi obowiązkami.

Publikacja informacji na temat bezpieczeństwa żywności jest dokładna i terminowa, wraz z niezbędnymi wyjaśnieniami, aby uniknąć wprowadzania w błąd konsumentów i opinii publicznej.

Artykuł 119 W przypadku, gdy samorządy lokalne na poziomie powiatu lub powyżej otrzymają informacje wymagające jednolitej publikacji na mocy niniejszej ustawy, wydziały nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności, administracji zdrowotnej i administracji rolnej przekazują te informacje swoim władzom wyższym, które niezwłocznie przekazują je do departamentu nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności Rady Państwa; w razie potrzeby mogą przekazać je bezpośrednio do departamentu nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności Rady Państwa.

Wydziały nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności, administracji zdrowotnej i administracji rolnej rządów ludowych na poziomie powiatu lub powyżej informują się wzajemnie o znanych im informacjach dotyczących bezpieczeństwa żywności.

Artykuł 120 Żadna jednostka ani osoba nie może fabrykować ani rozpowszechniać fałszywych informacji dotyczących bezpieczeństwa żywności.

W przypadku, gdy wydziały nadzoru nad bezpieczeństwem żywności i zarządzania nim władz ludowych na poziomie powiatu lub powyżej odkryją informacje dotyczące bezpieczeństwa żywności, które mogą wprowadzać w błąd konsumentów i opinię publiczną, niezwłocznie organizują odpowiednie wydziały, organizacje zawodowe oraz właściwych producentów żywności i podmioty gospodarcze w celu weryfikacji i analizy informacji oraz niezwłocznie publikują wyniki.

Artykuł 121 W przypadku, gdy wydziały nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności rządów ludowych na poziomie powiatu lub powyżej stwierdzą, że istnieje podejrzenie popełnienia przestępstwa w zakresie bezpieczeństwa żywności, zgodnie z odpowiednimi przepisami niezwłocznie przekażą sprawę organom bezpieczeństwa publicznego. Organy bezpieczeństwa publicznego niezwłocznie badają przekazane im sprawy; jeżeli uznają, że istnieją fakty przestępcze, uzasadniające odpowiedzialność karną, wszczynają postępowanie wyjaśniające.

Jeżeli w trakcie badania przestępstwa w zakresie bezpieczeństwa żywności organy bezpieczeństwa publicznego uznają, że nie ma faktów kryminalnych lub że fakty kryminalne są tak mało istotne, że nie ma potrzeby ścigania odpowiedzialności karnej, ale że zgodnie z prawem należy ścigać odpowiedzialność administracyjną, sprawa zostanie niezwłocznie

przekazana do wydziału nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności oraz innych wydziałów, a także do organów nadzorczych, które zajmą się nią zgodnie z prawem.

Jeśli organy bezpieczeństwa publicznego zwrócą się do nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności, środowiska ekologicznego i innych wydziałów o dostarczenie wniosków z badań, określenie i pomoc w nieszkodliwym traktowaniu przedmiotów, których dotyczy sprawa, odpowiednie wydziały zapewniają terminową pomoc.

Rozdział IX Odpowiedzialność prawna

Artykuł 122 W przypadku, gdy z naruszeniem przepisów niniejszej ustawy dana osoba prowadzi działalność w zakresie produkcji i funkcjonowania żywności bez uzyskania zezwolenia na produkcję i funkcjonowanie żywności lub prowadzi działalność w zakresie produkcji dodatków do żywności bez uzyskania zezwolenia na produkcję dodatków do żywności, wydział nadzoru i administracji bezpieczeństwa żywności rządu ludowego na poziomie powiatu lub powyżej konfiskuje nielegalny dochód oraz żywność i dodatki do żywności wyprodukowane i funkcjonujące z naruszeniem prawa, a także narzędzia, wyposażenie, surowce i inne artykuły wykorzystywane w nielegalnej produkcji i funkcjonowaniu; W przypadku, gdy wartość żywności lub dodatków do żywności wyprodukowanych i działających z naruszeniem prawa jest mniejsza niż 10 000 juanów, nakłada się grzywnę w wysokości nie mniejszej niż 50 000 juanów i nie większej niż 100 000 juanów; w przypadku, gdy wartość żywności lub dodatków do żywności jest większa niż 10 000 juanów, nakłada się grzywnę w wysokości nie mniejszej niż dziesięciokrotna wartość żywności i nie większej niż dwudziestokrotna wartość żywności.

W przypadku, gdy departament nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności rządu ludowego na poziomie powiatu lub powyżej nakazuje zaprzestanie naruszenia, konfiskuje nielegalny dochód i nakłada grzywnę w wysokości nie mniejszej niż pięćdziesiąt tysięcy juanów i nie większej niż sto tysięcy juanów; w przypadku, gdy naruszone zostały uzasadnione prawa i interesy konsumentów, ponoszą oni solidarną odpowiedzialność wraz z producentem i podmiotem gospodarczym produkującym żywność i dodatki do żywności.

Artykuł 123 W przypadku, gdy wbrew przepisom niniejszej ustawy, którakolwiek z poniższych okoliczności nie stanowi przestępstwa, departament nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności rządu ludowego na poziomie powiatu lub powyżej konfiskuje nielegalny dochód oraz produkty żywnościowe wyprodukowane i działające z naruszeniem prawa, a także może skonfiskować narzędzia, sprzęt, surowce i inne artykuły wykorzystane do nielegalnej produkcji i działania; w przypadku, gdy wartość produktów żywnościowych wyprodukowanych i działających z naruszeniem prawa jest mniejsza niż 10 000 juanów, nakłada się grzywnę w wysokości nie mniejszej niż 100 000 juanów, ale nie większej niż 150 000 juanów; w przypadku, gdy wartość Jeśli kwota towaru wynosi więcej niż 10 000 juanów, nakłada się grzywnę w wysokości ponad piętnastokrotnej wartości towaru i mniejszej niż trzydziestokrotna wartość towaru; jeśli okoliczności są poważne, licencja zostaje cofnięta, a osoba odpowiedzialna bezpośrednio i inne osoby bezpośrednio odpowiedzialne mogą zostać zatrzymane przez organy bezpieczeństwa publicznego na okres nie krótszy niż pięć dni i nie dłuższy niż pięćnaście dni.

(i) Produkowanie żywności ze składników niebędących żywnością, dodawanie do żywności substancji chemicznych innych niż dodatki do żywności i innych substancji, które mogą zagrażać zdrowiu człowieka, lub wykorzystywanie żywności z recyklingu, jako surowców do produkcji żywności, lub obrót wyżej wymienioną żywnością

(ii) Produkcja i działanie środków spożywczych o składzie odżywczym niespełniającym norm bezpieczeństwa żywności, przeznaczonych dla niemowląt i innych szczególnych grup osób, jako główne i uzupełniające środki spożywcze.

(iii) Eksploatacja mięsa drobiu, zwierząt gospodarskich, zwierząt weterynaryjnych lub zwierząt wodnych, które padły w wyniku choroby, zatrucia lub z nieznanых przyczyn, lub produkcja i eksploatacja ich produktów

(iv) Eksploatacja mięsa, które nie zostało poddane kwarantannie zgodnie z przepisami lub nie przeszło kwarantanny, lub produkcja i eksploatacja produktów mięsnych, które nie zostały zbadane lub nie przeszły badania

(v) Produkcja i działanie produktów spożywczych wyraźnie zabronionych przez państwo w celu zapobiegania chorobom i innym szczególnym potrzebom

(vi) Produkcji i działania środków spożywczych, do których dodano leki.

Jeżeli osoba świadomie zaangażowana w którekolwiek z przestępstw określonych w poprzednim ustępie zapewnia pomieszczenia lub inne warunki do produkcji i działania takiej żywności, wydział nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności rządu ludowego na poziomie powiatu lub powyżej nakazuje zaprzestanie przestępstwa, konfiskuje nielegalny dochód i nakłada grzywnę w wysokości nie mniejszej niż 100 000 juanów, ale nie większej niż 200 000 juanów; w przypadku naruszenia uzasadnionych praw i interesów konsumentów, osoba ta ponosi odpowiedzialność solidarną z podmiotem prowadzącym produkcję żywności.

W przypadku, gdy wysoce toksyczne lub silnie trujące pestycydy są stosowane z naruszeniem prawa, oprócz karania zgodnie z odpowiednimi przepisami ustawowymi i wykonawczymi, mogą one zostać zatrzymane przez organy bezpieczeństwa publicznego zgodnie z przepisami akapitu pierwszego.

Artykuł 124 W przypadku, gdy wbrew przepisom niniejszej ustawy, którakolwiek z poniższych okoliczności nie stanowi przestępstwa, departament nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności rządu ludowego na poziomie powiatu lub powyżej konfiskuje nielegalne dochody oraz żywność lub dodatki do żywności wyprodukowane i stosowane niezgodnie z przepisami prawa, a także może skonfiskować narzędzia, sprzęt, surowce i inne artykuły wykorzystane do nielegalnej produkcji i działania; jeżeli wartość żywności lub dodatków do żywności wyprodukowanych i stosowanych niezgodnie z przepisami prawa jest mniejsza niż 10 000 juanów, grzywna w wysokości 50 000 juanów

(i) Produkcja i eksploatacja żywności i dodatków do żywności zawierających mikroorganizmy chorobotwórcze, pozostałości pestycydów, pozostałości leków weterynaryjnych, toksyny biologiczne, metale ciężkie i inne zanieczyszczenia niebezpieczne dla zdrowia ludzkiego w ilości przekraczającej limit określony w normach bezpieczeństwa żywności.

(ii) Produkcja żywności lub dodatków do żywności ze składników żywności lub dodatków do żywności, których okres przydatności do spożycia został przekroczony, lub działanie wspomnianej żywności lub dodatków do żywności.

(iii) Produkcja i działanie środków spożywczych z dodatkami do żywności stosowanymi w ilości przekraczającej zakres lub limit

(iv) Produkcja i eksploatacja żywności i dodatków do żywności zepsutych, zjełczałych, spleśniałych, brudnych, zmieszanych z obcymi substancjami, zafałszowanych lub o nieprawidłowych właściwościach organoleptycznych.

(v) Produkcja i obsługa żywności i dodatków do żywności z nieprawdziwymi datami produkcji, terminami przydatności do spożycia lub z przekroczonym terminem przydatności do spożycia.

(vi) Produkcja i działanie żywności zdrowotnej, specjalnego przeznaczenia medycznego, mleka w proszku dla niemowląt niezarejestrowanego zgodnie z przepisami lub niezgodnego z zarejestrowaną formułą produktu, procesem produkcyjnym i innymi wymogami technicznymi produkcji organizacji.

(vii) Produkcja mleka w proszku dla niemowląt i małych dzieci w formie podzespółów lub produkcja różnych marek mleka w proszku dla niemowląt i małych dzieci przez to samo przedsiębiorstwo o tej samej recepturze.

(viii) Stosowanie nowych składników żywności do produkcji żywności lub produkcja nowych odmian dodatków do żywności bez przejścia oceny bezpieczeństwa.

(ix) Podmiot działający na rynku spożywczym odmawia wycofania lub zaprzestania działalności po otrzymaniu nakazu od organów nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności.

Oprócz okoliczności określonych w poprzednim paragrafie oraz w art. 123 i 125 niniejszej ustawy, osoba, która produkuje i obsługuje żywność lub dodatki do żywności, które nie są zgodne z ustawami, przepisami lub normami bezpieczeństwa żywności, jest karana zgodnie z poprzednim paragrafem.

W przypadku wyprodukowania nowej odmiany produktów związanych z żywnością, która nie przeszła pozytywnie oceny bezpieczeństwa, lub w przypadku wyprodukowania produktów związanych z żywnością, które nie spełniają norm bezpieczeństwa żywności, wydział nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności w rządzie ludowym na poziomie powiatu lub powyżej nakłada karę zgodnie z przepisami akapitu pierwszego.

Artykuł 125 W przypadku, gdy wbrew przepisom niniejszej ustawy wystąpi jedna z następujących okoliczności, departament nadzoru i administracji bezpieczeństwa żywności rządu ludowego na poziomie powiatu lub powyżej konfiskuje nielegalne dochody oraz żywność i dodatki do żywności wyprodukowane i działające niezgodnie z prawem, a także może skonfiskować narzędzia, sprzęt, surowce i inne artykuły wykorzystane do nielegalnej produkcji i działania; w przypadku, gdy wartość żywności i dodatków do żywności wyprodukowanych i działających niezgodnie z prawem jest mniejsza niż 10 000 juanów, nakłada się grzywnę w wysokości nie mniejszej niż 5 000 juanów i nie większej niż 50 000 juanów. Jeżeli kwota towaru wynosi więcej niż dziesięć tysięcy juanów, nakłada się grzywnę w wysokości pięciokrotnej lub ponad dziesięciokrotnej kwoty towaru; jeżeli okoliczności są poważne, produkcja i działalność zostają zawieszone do czasu cofnięcia licencji.

(i) Produkcja i eksploatacja środków spożywczych i dodatków do żywności zanieczyszczonych przez materiały opakowaniowe, pojemniki, środki transportu itp.

(ii) Produkcja i działalność w zakresie paczkowanej żywności lub dodatków do żywności bez etykiet lub żywności lub dodatków do żywności, których etykiety lub instrukcje nie są zgodne z przepisami niniejszej ustawy

(iii) Produkcja i działanie genetycznie zmodyfikowanej żywności bez wymaganego etykietowania.

(iv) Zakup lub stosowanie składników żywności, dodatków do żywności lub produktów związanych z żywnością, które nie spełniają norm bezpieczeństwa żywności przez podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji i obrotu żywnością.

Jeżeli oznakowanie lub instrukcje dotyczące produkowanej lub eksploatowanej żywności lub dodatków do żywności są wadliwe, ale nie wpływają na bezpieczeństwo żywności i nie wprowadzają konsumentów w błąd, wydział nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności rządu ludowego na poziomie powiatu lub powyżej nakazuje ich naprawienie; w przypadku odmowy naprawienia nakłada się grzywnę w wysokości nie większej niż dwa tysiące dolarów.

Artykuł 126 Jeżeli wbrew przepisom niniejszej ustawy wystąpi jedna z następujących okoliczności, wydział nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności rządu ludowego na poziomie powiatu lub powyżej nakazuje naprawę i udziela ostrzeżenia; jeżeli osoba odmawia naprawy sytuacji, zostaje ukarana grzywną nie mniejszą niż pięć tysięcy juanów i nie większą niż pięćdziesiąt tysięcy juanów; jeżeli okoliczności są poważne, nakazuje się zawieszenie produkcji i działalności do czasu cofnięcia licencji.

(i) Producent środków spożywczych i dodatków do żywności nie przeprowadza badań zakupionych surowców spożywczych oraz wyprodukowanych środków spożywczych i dodatków do żywności zgodnie z przepisami.

(ii) Przedsiębiorstwa produkujące i działające na rynku spożywczym, które nie ustanowią systemu zarządzania bezpieczeństwem żywności lub nie wyposażą, nie przeszkolą lub nie ocenią personelu zarządzającego bezpieczeństwem żywności zgodnie z przepisami.

(iii) Przedsiębiorstwa produkujące żywność i dodatki do żywności oraz prowadzące działalność nie sprawdzają zezwoleń i odpowiednich dokumentów uzupełniających przy zakupie żywności lub nie ustanawiają i nie przestrzegają systemu rejestrów kontroli zakupu, rejestrów kontroli zakładu i rejestrów sprzedaży zgodnie z wymogami.

(iv) Przedsiębiorstwa zajmujące się produkcją i obrotem żywnością nie opracowały planu usuwania awarii związanych z bezpieczeństwem żywności.

(v) Naczynia stołowe, przybory do picia i pojemniki na bezpośrednio przywożoną żywność nie są myte i dezynfekowane przed użyciem lub nie są czyszczone i dezynfekowane w zadowalającym stopniu, lub urządzenia i sprzęt gastronomiczny nie są regularnie konserwowane, czyszczone i kalibrowane zgodnie z wymogami.

(vi) Podmiot działający na rynku spożywczym organizuje pracę w kontakcie z bezpośrednio przywożoną żywnością dla osób, które nie uzyskały świadectwa zdrowia lub cierpią na choroby nakazane przez administracyjny departament zdrowia podlegający Radzie Państwowej, które utrudniają bezpieczeństwo żywności.

(vii) Podmioty działające na rynku spożywczym, które nie prowadzą sprzedaży żywności zgodnie z określonymi wymogami.

(viii) Producenci żywności zdrowotnej nie składają wymaganych dokumentów w organach nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności lub nie organizują produkcji zgodnie z zarejestrowanymi recepturami produktów, procesami produkcyjnymi i innymi wymogami technicznymi

(ix) Producenci preparatów do początkowego żywienia niemowląt, którzy nie zgłaszają składników żywności, dodatków do żywności, receptur produktów, etykiet itp. organom odpowiedzialnym za nadzór nad bezpieczeństwem żywności i zarządzanie nim.

(x) Producenci specjalnej żywności nie ustanowili systemu zarządzania jakością produkcji i nie prowadzili go skutecznie zgodnie z wymogami lub nie składali regularnych sprawozdań z samokontroli.

(xi) Przedsiębiorstwa produkujące żywność nie przeprowadzają regularnych inspekcji i ocen sytuacji w zakresie bezpieczeństwa żywności lub nie reagują na wymagane zmiany warunków produkcji i działania.

(xii) Szkoły, instytucje opieki nad dziećmi, instytucje dla osób starszych, place budowy i inne scentralizowane jednostki żywieniowe nie wypełniają swoich obowiązków w zakresie zarządzania bezpieczeństwem żywności zgodnie z przepisami.

(xiii) Przedsiębiorstwa produkujące żywność i zakłady gastronomiczne, które nie opracowały i nie wdrożyły zgodnie z wymogami wymogów dotyczących kontroli procesu produkcji i działania.

(xiv) Jeżeli scentralizowana jednostka świadcząca usługi dezynfekcji naczyń stołowych lub naczyń do picia używa wody z naruszeniem przepisów niniejszej ustawy, używa detergentów lub środków dezynfekcyjnych, lub jeżeli naczynia stołowe lub naczynia do picia opuszczające zakład nie są skontrolowane i zakwalifikowane zgodnie z przepisami i nie towarzyszy im świadectwo kwalifikacji do dezynfekcji, lub jeżeli odpowiednia zawartość nie jest oznaczona na opakowaniu jednostkowym zgodnie z przepisami, wydział administracyjny ds. zdrowia rządu ludowego na poziomie powiatu lub powyżej nakłada kary zgodnie z poprzednim ustępem.

W przypadku, gdy producent produktów związanych z żywnością nie przeprowadza wymaganej kontroli produkowanych produktów związanych z żywnością, wydział nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności w rządzie ludowym na poziomie powiatu lub powyżej nakłada karę zgodnie z przepisami akapitu pierwszego.

W przypadku, gdy sprzedawca produktów związanych z żywnością narusza przepisy art. 65 niniejszej ustawy, departament nadzoru i administracji bezpieczeństwa żywności rządu ludowego na poziomie powiatu lub powyżej nakłada karę zgodnie z przepisami akapitu pierwszego.

Artykuł 127 Kary za naruszenie prawa przez małe warsztaty produkcji i przetwórstwa żywności oraz stragany z żywnością nakłada się zgodnie ze szczególnymi środkami administracyjnymi sformułowanymi przez prowincję, region autonomiczny lub gminę podlegającą bezpośrednio rządowi centralnemu.

Artykuł 128 Jeżeli, z naruszeniem przepisów niniejszego Prawa, jednostka wypadkowa nie usunie lub nie zgłosi wypadku w zakresie bezpieczeństwa żywności po jego wystąpieniu, właściwe zainteresowane władze, zgodnie z ich odpowiednim podziałem obowiązków, nakazą naprawę i wydadzą ostrzeżenie; w przypadku, gdy dowody zostały ukryte, sfalszowane lub zniszczone, nakazuje się zaprzestanie produkcji, konfiskatę nielegalnego dochodu i nałożenie grzywny w wysokości nie mniejszej niż 100 000 juanów, ale nie większej niż 500 000 juanów; w przypadku spowodowania poważnych konsekwencji, licencja zostaje cofnięta.

Artykuł 129 W przypadku naruszenia przepisów niniejszej ustawy, którekolwiek z następujących okoliczności, organy kontroli wjazdu i kwarantanny będą karane zgodnie z postanowieniami art. 124 niniejszej ustawy.

(i) Dostarczanie fałszywych materiałów, import żywności, dodatków do żywności, produktów związanych z żywnością, które nie spełniają chińskich krajowych norm bezpieczeństwa żywności

(ii) Import środków spożywczych, dla których nie istnieje krajowa norma bezpieczeństwa żywności, bez przedłożenia normy wdrożonej i poddanej przeglądowi przez departament administracyjny ds. zdrowia podlegający Radzie Państwa, lub importu środków spożywczych wyprodukowanych z nowych surowców spożywczych lub importu nowych odmian dodatków do żywności lub nowych odmian produktów związanych z żywnością, bez przejścia oceny bezpieczeństwa.

(iii) Wywóz środków spożywczych bez przestrzegania przepisów niniejszej ustawy

(iv) Importer odmawia wycofania przywożonych środków spożywczych po otrzymaniu nakazu od odpowiednich właściwych organów zgodnie z przepisami niniejszej ustawy.

Naruszenie przepisów niniejszej ustawy, importer nie ustanawia i przestrzega żywności, dodatków do żywności, przywozu i systemu ewidencji sprzedaży, eksporterów zagranicznych lub systemu audytu producentów, agencji kontroli wejścia-wyjścia i kwarantanny zgodnie z przepisami art. 126 niniejszej ustawy w celu nałożenia kar.

Artykuł 130 W przypadku, gdy wbrew przepisom niniejszej ustawy podmiot prowadzący scentralizowany rynek handlowy, dzierżawca stoiska lub organizator wystawy zezwala podmiotowi prowadzącemu przedsiębiorstwo spożywcze, który nie uzyskał zezwolenia zgodnie z prawem, na wejście na rynek w celu sprzedaży żywności lub nie wypełnia obowiązków takich jak inspekcja lub raportowanie, departament nadzoru i administracji bezpieczeństwa żywności rządu ludowego na poziomie powiatu lub powyżej nakazuje naprawę, konfiskuje nielegalny dochód i nakłada grzywnę w wysokości nie mniejszej niż 50 000 juanów i nie większej niż 200 000 juanów; w przypadku, gdy spowodowane są poważne konsekwencje W przypadku, gdy naruszone zostały zgodnie z prawem prawa i interesy konsumentów, ponoszą oni solidarną odpowiedzialność z podmiotem działającym na rynku spożywczym.

W przypadku, gdy rynek hurtowy produktów spożywczych i rolnych narusza przepisy art. 64 niniejszej ustawy, ponosi odpowiedzialność zgodnie z postanowieniami ustępu poprzedzającego.

Artykuł 131 W przypadku, gdy wbrew przepisom niniejszej ustawy, dostawca platformy dla internetowych transakcji żywnościowych będący stroną trzecią nie rejestruje podmiotów działających w branży spożywczej online pod ich prawdziwymi nazwami i nie zbada ich licencji, lub nie wypełni swoich obowiązków, takich jak złożenie sprawozdania lub zaprzestanie świadczenia usług platformy handlowej online, departament nadzoru i administracji bezpieczeństwa żywności rządu ludowego na poziomie powiatu lub powyżej nakazuje naprawę, konfiskuje nielegalny dochód i nakłada grzywnę w wysokości nie mniejszej niż 50 000 juanów, ale nie większej niż 200 000 juanów; w przypadku spowodowania poważnych konsekwencji, W przypadku spowodowania poważnych konsekwencji, przedsiębiorstwu sektora spożywczego nakazuje się zaprzestanie działalności, do czasu cofnięcia zezwolenia przez pierwotny organ wydający; w przypadku naruszenia uzasadnionych praw i interesów konsumentów, odpowiedzialność solidarną ponosi podmiot działający na rynku spożywczym.

Konsument, którzy nabywają żywność za pośrednictwem platformy strony trzeciej służącej do internetowych transakcji żywnościowych i których uzasadnione prawa i interesy zostały naruszone, mogą dochodzić odszkodowania od internetowego podmiotu gospodarczego lub producenta żywności. Jeżeli dostawca platformy strony trzeciej do internetowych transakcji żywnościowych nie może podać prawdziwej nazwy, adresu i skutecznych informacji kontaktowych podmiotu prowadzącego działalność w zakresie żywności online, dostawca platformy strony trzeciej do internetowych transakcji żywnościowych dokonuje rekompensaty. Po dokonaniu rekompensaty przez dostawcę platformy zewnętrznej dla transakcji online dotyczących żywności, ma on prawo do odzyskania rekompensaty od podmiotu lub producenta żywności online. W przypadku, gdy dostawca platformy strony trzeciej do internetowych transakcji żywnościowych składa obietnicę korzystniejszą dla konsumentów, spełnia swoją obietnicę.

Artykuł 132 W przypadku, gdy przechowywanie, transport i przeładunek żywności nie są prowadzone zgodnie z wymogami niniejszej ustawy, wydziały nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności władz ludowych na poziomie powiatu lub powyżej, zgodnie ze swoim podziałem obowiązków, nakazują naprawę i wydają ostrzeżenie; w przypadku odmowy naprawienia sytuacji nakazują zawieszenie produkcji i działalności oraz nakładają grzywnę w wysokości nie mniejszej niż 10 000 juanów, ale nie większej niż 50 000 juanów; jeśli okoliczności są poważne, licencja zostaje cofnięta.

Artykuł 133 Jeżeli wbrew przepisom niniejszej ustawy osoba odmawia, utrudnia lub przeszkadza odpowiednim departamentom, agencjom i ich pracownikom w prowadzeniu nadzoru i inspekcji bezpieczeństwa żywności, badaniu i leczeniu wypadków, monitorowaniu ryzyka i ocenie ryzyka zgodnie z prawem, zainteresowane właściwe organy, zgodnie z odpowiednim podziałem obowiązków, nakazują zawieszenie produkcji i działalności oraz nakładają grzywnę w wysokości nie mniejszej niż dwa tysiące juanów i nie większej niż pięćdziesiąt tysięcy juanów; jeżeli okoliczności są poważne, licencja zostaje cofnięta; jeżeli czyn stanowi naruszenie zarządzania bezpieczeństwem publicznym, organów bezpieczeństwa publicznego zgodnie z prawem do wymierzenia kary zarządzania bezpieczeństwem publicznym.

Naruszenie przepisów niniejszej ustawy, osoba zgłaszająca nieprawidłowości do odwołania, zmiany umowy o pracę lub innych środków odwetu, zostanie pociągnięta do odpowiedzialności zgodnie z przepisami odpowiednich ustaw.

Artykuł 134 W przypadku, gdy podmiot prowadzący produkcję żywności został ukarany za naruszenie przepisów niniejszej ustawy łącznie trzy razy w ciągu jednego roku karami innymi niż zawieszenie produkcji i cofnięcie licencji, organy nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności nakazują zawieszenie produkcji i działalności do czasu cofnięcia licencji.

Artykuł 135 Podmiot działający w sektorze produkcji żywności, którego licencja została cofnięta, a także jego przedstawiciel prawny, osoba bezpośrednio odpowiedzialna oraz inne osoby bezpośrednio odpowiedzialne, nie mogą ubiegać się o licencję na produkcję i działalność w zakresie produkcji żywności, ani zajmować się zarządzaniem produkcją i działalnością w zakresie produkcji żywności, ani pełnić funkcji kierownika ds. bezpieczeństwa żywności w przedsiębiorstwie działającym w sektorze produkcji i działalności w zakresie produkcji żywności, przez okres pięciu lat od daty wydania decyzji o nałożeniu kary.

Osoby, które zostały skazane na karę pozbawienia wolności na okres lub dłużej za przestępstwo związane z bezpieczeństwem żywności, nie mogą dożywotnio zajmować się produkcją żywności i zarządzaniem jej funkcjonowaniem, ani pełnić funkcji kierowników ds. bezpieczeństwa żywności w przedsiębiorstwach zajmujących się produkcją i funkcjonowaniem żywności.

W przypadku, gdy podmiot działający na rynku spożywczym zatrudnia personel, który narusza przepisy poprzednich dwóch ustępów, departament nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności rządu ludowego na poziomie powiatu lub wyższym cofa licencję.

Artykuł 136 W przypadku, gdy podmiot działający na rynku spożywczym wypełnił swoje obowiązki, takie jak inspekcja środków spożywczych, przewidziane w niniejszej ustawie, i posiada wystarczające dowody na to, że nie wiedział, iż zakupione przez niego środki spożywcze nie spełniają norm bezpieczeństwa żywności i może zgodnie z prawdą wyjaśnić źródło swoich zakupów, może być zwolniony z kary, ale skonfiskuje środki spożywcze, które nie spełniają norm bezpieczeństwa żywności, zgodnie z prawem; jeśli spowoduje szkodę dla osób, mienia lub inną szkodę, będzie odpowiedzialny za odszkodowanie zgodnie z prawem.

Artykuł 137 W przypadku, gdy z naruszeniem przepisów niniejszej ustawy organ techniczny lub technik podejmujący prace związane z monitorowaniem lub oceną ryzyka w zakresie bezpieczeństwa żywności przedstawia fałszywe informacje dotyczące monitorowania lub oceny, osoba kierująca bezpośrednio odpowiedzialnym organem technicznym oraz technik zostają zwolnieni lub wydaleny zgodnie z prawem; jeżeli posiada on kwalifikacje do wykonywania zawodu, właściwy organ, który przyznał mu kwalifikacje, unieważnia świadectwo wykonywania zawodu.

Artykuł 138 Jeżeli z naruszeniem przepisów niniejszej ustawy, agencja kontroli żywności, personel kontroli żywności wydał fałszywe sprawozdanie z kontroli, właściwy departament lub agencja przyznała cofnięcia kwalifikacje kontroli żywności, konfiskuje opłatę za kontrolę i nakłada grzywnę w wysokości nie mniejszą niż pięciokrotna opłata za kontrolę, ale nie mniejszą niż dziesięciokrotna opłata za kontrolę. Dla opłaty za kontrolę mniejszej niż 10.000 juanów, nakłada się grzywnę w wysokości ponad 50.000 juanów do 100.000 juanów; agencja kontroli żywności zgodnie z prawem bezpośrednio odpowiedzialny właściwy personel i inspektor żywności zostają wydaleniu lub zwolnieni; W przypadku poważnej awarii bezpieczeństwa żywności, bezpośrednio odpowiedzialny właściwy personel i inspektor żywności zostają wydaleniu.

W przypadku naruszenia przepisów niniejszej ustawy, osoba podlegająca zwolnieniu z pracy w inspekcji żywności, w ciągu dziesięciu lat od dnia wydania decyzji dyscyplinującej nie może wrócić od pracy w inspekcji żywności; za naruszenia bezpieczeństwa żywności podlegające sankcjom karnym lub za wydawanie fałszywych sprawozdań z kontroli skutkujące poważną awarią w zakresie bezpieczeństwa żywności stosuje się zwolnienie z pracy w inspekcji żywności i dożywotni zakaz pracy w inspekcji żywności. Agencja inspekcji żywności, która zatrudni do prac związanych z inspekcją personel, który nie powinien podejmować takiej pracy, ma cofnięte kwalifikacje do inspekcji żywności przez właściwy departament lub agencję, która przyznała jej te kwalifikacje.

Jeżeli agencja inspekcji żywności wydała fałszywe sprawozdanie z badań, tak, że uzasadnione prawa i interesy konsumentów są naruszone, jest solidarnie odpowiedzialna za produkcję i działania żywności.

Artykuł 139 W przypadku naruszenia przepisów niniejszej ustawy, wydanie przez jednostkę certyfikującą fałszywego wniosku certyfikacyjnego, dział nadzoru i zarządzania certyfikacją i akredytacją konfiskuje pobrane opłaty certyfikacyjne i nakłada grzywnę w wysokości pięciokrotnej lub ponad dziesięciokrotnej opłaty certyfikacyjnej, a dla opłaty certyfikacyjnej w wysokości mniejszej niż 10.000 juanów, nakładana jest grzywna w wysokości od 50.000 juanów do 100.000 juanów; przy poważnych przypadkach, nakazuje się zawieszenie działalności, do czasu wycofania dokumentów zatwierdzających jednostki certyfikujące, i podaje do publicznej wiadomości; Osoby bezpośrednio odpowiedzialne i certyfikowany personel z bezpośrednią odpowiedzialnością, mają cofaną licencję na wykonywanie zawodu.

Jeżeli jednostka certyfikująca wydała fałszywe wnioski certyfikacyjne, przez co naruszone zostały słuszne prawa i interesy konsumentów, ponosi solidarną odpowiedzialność za produkcję i działanie żywności.

Artykuł 140 W przypadku, gdy z naruszeniem przepisów niniejszej ustawy osoba oszukuje konsumentów, prowadząc w reklamach fałszywą propagandę dot. produktów żywnościowych, lub publikuje reklamy zdrowych produktów żywnościowych, które nie uzyskały dokumentów zatwierdzających lub treść reklam jest niezgodna z dokumentami zatwierdzającymi, podlega karze zgodnie z przepisami ustawy o reklamie Chińskiej Republiki Ludowej.

Jeżeli podmiot prowadzący działalność reklamową lub wydawca projektuje, produkuje lub publikuje nieprawdziwe reklamy żywności, powodując szkodę dla uzasadnionych praw i interesów konsumentów, ponosi on solidarną odpowiedzialność z podmiotem prowadzącym działalność w zakresie produkcji żywności.

W przypadku, gdy organizacja społeczna lub inna organizacja albo osoba fizyczna poleca konsumentom produkty spożywcze w fałszywych reklamach lub innej fałszywej propagandzie,

przez co narusza się uzasadnione prawa i interesy konsumentów, ponoszą oni solidarną odpowiedzialność z podmiotem prowadzącym produkcję żywności.

W przypadku, gdy z naruszeniem przepisów niniejszej ustawy departamenty nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności, organy kontroli żywności lub stowarzyszenia przemysłu spożywczego zalecają konsumentom żywność w formie reklam lub w innych formach, lub gdy organizacje konsumenckie zalecają konsumentom żywność, pobierając opłaty lub w inny sposób czerpiąc zyski, zainteresowane właściwe organy konfiskują nielegalne dochody i zgodnie z prawem karzą osobę bezpośrednio odpowiedzialną i inne osoby bezpośrednio odpowiedzialne karą degradacji, zdegradowania lub zwolnienia z pracy. Jeśli okoliczności są poważne, karane są zwolnieniem z pracy.

Jeśli produkt spożywczy jest fałszywie reklamowany, a okoliczności są poważne, departament nadzoru i administracji bezpieczeństwa żywności rządu ludowego na szczeblu prowincji lub wyższym podejmuje decyzję o zawieszeniu sprzedaży produktu spożywczego i ogłasza to publicznie; jeśli produkt spożywczy jest nadal sprzedawany, departament nadzoru i administracji bezpieczeństwa żywności rządu ludowego na szczeblu powiatowym lub wyższym konfiskuje nielegalny dochód i produkt spożywczy sprzedawany z naruszeniem prawa oraz nakłada grzywnę w wysokości nie mniejszej niż 20 000 juanów, ale nie większej niż 50 000 juanów.

Artykuł 141 W przypadku, gdy z naruszeniem przepisów niniejszej ustawy, fabrykowanie lub rozpowszechnianie fałszywych informacji dotyczących bezpieczeństwa żywności stanowi naruszenie administracji bezpieczeństwa publicznego, organy bezpieczeństwa publicznego nakładają kary administracji bezpieczeństwa publicznego zgodnie z prawem.

W przypadku, gdy media fabrykują lub rozpowszechniają fałszywe informacje dotyczące bezpieczeństwa żywności, właściwe zainteresowane organy nakładają kary zgodnie z prawem oraz karzą osoby odpowiedzialne i inne osoby bezpośrednio odpowiedzialne; w przypadku, gdy naruszone zostały zgodnie z prawem prawa i interesy obywateli, osób prawnych lub innych organizacji, ponoszą one odpowiedzialność cywilną, taką jak eliminacja skutków, przywrócenie dobrego imienia, zadośćuczynienie za szkody i przeprosiny zgodnie z prawem.

Artykuł 142 Jeżeli z naruszeniem przepisów niniejszej ustawy, lokalna władza ludowa na poziomie powiatu lub powyżej popełnia którykolwiek z następujących czynów, osoba kierująca i inne osoby bezpośrednio odpowiedzialne zostaną ukarane poważną degradacją; w poważniejszych przypadkach zostaną ukarane degradacją lub odwołaniem; w poważnych przypadkach zostaną ukarane wydaleniem; w przypadku spowodowania poważnych konsekwencji, osoba kierująca również podaje się do dymisji.

(i) W przypadku wypadków związanych z bezpieczeństwem żywności, które wydarzyły się w regionie administracyjnym, brak organizacji i koordynacji odpowiednich działań w celu przeprowadzenia skutecznego usuwania w odpowiednim czasie, powodując negatywne skutki lub szkody.

(ii) Niezorganizowanie terminowego usuwania regionalnych problemów związanych z bezpieczeństwem żywności, obejmujących wiele ogniw w obrębie regionu administracyjnego, co powoduje negatywne skutki lub straty.

(iii) Ukrywanie, nieprawidłowe zgłaszanie lub opóźnianie zgłaszania zdarzeń dotyczących bezpieczeństwa żywności.

(iv) Wystąpienie szczególnie poważnych wypadków w zakresie bezpieczeństwa żywności w regionie administracyjnym lub wystąpienie kolejnych poważnych wypadków w zakresie bezpieczeństwa żywności.

Artykuł 143 W przypadku, gdy z naruszeniem przepisów niniejszej Ustawy, lokalna władza ludowa na poziomie powiatu lub powyżej popełnia którykolwiek z następujących czynów, osoba odpowiedzialna bezpośrednio i inne osoby bezpośrednio odpowiedzialne otrzymują ostrzeżenie, zdegradowanie lub poważne zdegradowanie; w przypadku spowodowania poważnych konsekwencji, osoba ta zostaje zdegradowana lub usunięta z urzędu.

(i) Brak określenia obowiązków właściwych służb w zakresie nadzoru nad bezpieczeństwem żywności i zarządzania nim, ustanowienia i usprawnienia mechanizmu pracy i mechanizmu wymiany informacji w zakresie pełnego nadzoru nad bezpieczeństwem żywności i zarządzania nim oraz wdrożenia systemu odpowiedzialności za nadzór nad bezpieczeństwem żywności i zarządzanie nim.

(ii) Niesporządzenie planów awaryjnych na wypadek awarii związanych z bezpieczeństwem żywności w regionie administracyjnym lub nieutworzenie struktury dowodzenia usuwaniem awarii i nieuruchomienie planów awaryjnych natychmiast po wystąpieniu awarii związanej z bezpieczeństwem żywności, zgodnie z wymogami.

Artykuł 144 W przypadku, gdy wbrew przepisom niniejszej ustawy, nadzór i zarządzanie bezpieczeństwem żywności, administracja sanitarna, administracja rolna i inne wydziały rządów ludowych na poziomie powiatu lub powyżej popełniają którykolwiek z następujących czynów, osoba kierująca wydziałem bezpośrednio odpowiedzialnym i inne osoby bezpośrednio odpowiedzialne są karane zdegradowaniem; w poważniejszych przypadkach zdegradowaniem lub odwołaniem; w poważnych przypadkach odwołaniem; w przypadku spowodowania poważnych konsekwencji, osoba kierująca wydziałem również składa rezygnację.

(i) Ukrywanie, nieprawidłowe zgłaszanie lub opóźnianie zgłaszania wypadków związanych z bezpieczeństwem żywności

(ii) Brak przeprowadzenia badania i zajęcia się incydem związanym z bezpieczeństwem żywności zgodnie z wymogami lub brak zajęcia się sprawozdaniem o incydencie związanym z bezpieczeństwem żywności w odpowiednim czasie, co skutkuje rozszerzeniem lub rozprzestrzenieniem się incydemu.

(iii) Niepodjęcie w odpowiednim czasie środków po stwierdzeniu w wyniku oceny ryzyka w zakresie bezpieczeństwa żywności, że żywność, dodatki do żywności lub produkty związane z żywnością są niebezpieczne, co skutkuje incydem w zakresie bezpieczeństwa żywności lub negatywnymi skutkami społecznymi.

(iv) Udzielenie pozwolenia wnioskodawcy, który nie spełnia wymogów, lub przekroczenie ustawowych uprawnień do udzielenia pozwolenia.

(v) Niewykonanie obowiązków w zakresie nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności, skutkujące wystąpieniem wypadku przy pracy z żywnością.

Artykuł 145 W przypadku, gdy wbrew przepisom niniejszej ustawy, departament nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności, administracji zdrowotnej lub administracji rolnej rządu ludowego na poziomie powiatu lub powyżej popełnia którykolwiek z następujących czynów, które powodują negatywne konsekwencje, osoba kierująca departamentem bezpośrednio odpowiedzialnym oraz inne osoby bezpośrednio odpowiedzialne otrzymują ostrzeżenie, zdegradowanie lub poważne zdegradowanie; w poważniejszych przypadkach zostają zdegradowani lub odwołani; w poważnych przypadkach zostają zwolnieni.

(i) Niezłożenie sprawozdania właściwym władzom na wyższym szczeblu oraz władzom ludowym na tym szczeblu, lub wzajemne informowanie się zgodnie z wymogami, po otrzymaniu informacji na temat bezpieczeństwa żywności

(ii) Niepublikowanie informacji dotyczących bezpieczeństwa żywności zgodnie z wymogami.

(iii) Niewykonywanie obowiązków ustawowych, brak współpracy w dochodzeniu i postępowaniu w sprawie naruszeń bezpieczeństwa żywności lub nadużywanie władzy, zaniedbywanie obowiązków lub faworyzowanie.

Artykuł 146 W przypadku, gdy w trakcie wykonywania swoich obowiązków w zakresie nadzoru i administracji bezpieczeństwa żywności, służby takie jak nadzór i administracja bezpieczeństwa żywności bezprawnie wdrażają środki kontroli, przymusu i inne środki egzekucyjne, powodując szkody dla producenta lub podmiotu gospodarczego, otrzymują one odszkodowanie zgodnie z prawem, a osoby odpowiedzialne i inne osoby bezpośrednio odpowiedzialne są karane zgodnie z prawem.

Artykuł 147 Każda osoba, mienie lub inna szkoda wyrządzona z naruszeniem przepisów niniejszej ustawy podlega odszkodowaniu zgodnie z prawem. W przypadku, gdy majątek operatora produkcji nie wystarcza na poniesienie zarówno odpowiedzialności cywilnej odszkodowawczej, jak i zapłaty grzywnien lub kar, odpowiedzialność cywilna odszkodowawcza ponoszona jest w pierwszej kolejności.

Artykuł 148 W przypadku, gdy konsument poniesie szkodę w wyniku działania środków spożywczych niezgodnych z normami bezpieczeństwa żywności, może on żądać naprawienia szkody od podmiotu gospodarczego lub od producenta. Producent lub podmiot gospodarczy, który otrzymuje wniosek o odszkodowanie od konsumenta, wdraża system pierwszej odpowiedzialności i wypłaca odszkodowanie w pierwszej kolejności, nie uchylając się od odpowiedzialności; jeżeli odpowiedzialny jest producent, podmiot gospodarczy ma prawo do odzyskania odszkodowania od producenta po dokonaniu odszkodowania; jeżeli odpowiedzialny jest podmiot gospodarczy, producent ma prawo do odzyskania odszkodowania od podmiotu gospodarczego po dokonaniu odszkodowania.

W przypadku produkcji żywności niespełniającej norm bezpieczeństwa żywności lub działania żywności, o której wiadomo, że nie spełnia norm bezpieczeństwa żywności, konsument może, oprócz żądania odszkodowania, żądać od producenta lub przedsiębiorcy odszkodowania w wysokości dziesięciokrotności ceny lub trzykrotności straty; w przypadku, gdy kwota podwyższonego odszkodowania jest niższa niż tysiąc juanów, wynosi ona tysiąc juanów. Jednakże, z wyjątkiem przypadków, gdy występują wady w etykietowaniu lub instrukcjach dotyczących produktu spożywczego, które nie mają wpływu na bezpieczeństwo żywności i nie wprowadzają konsumenta w błąd.

Artykuł 149 Jeżeli naruszenie przepisów niniejszej ustawy stanowi przestępstwo, odpowiedzialność karna jest dochodzona zgodnie z prawem.

Rozdział X Przepisy uzupełniające

Artykuł 150 Znaczenie następujących terminów w niniejszej ustawie:

Środki spożywcze, oznaczają wszelkiego rodzaju produkty gotowe i surowce przeznaczone do spożycia lub picia przez ludzi oraz artykuły, które zgodnie z tradycją są zarówno środkami spożywczymi, jak i lekami ziołowymi, ale nie obejmują artykułów przeznaczonych do celów leczniczych.

Bezpieczeństwo żywności oznacza, że żywność jest nietoksyczna, nieszkodliwa, spełnia wymagania żywieniowe, jakie powinna mieć oraz nie stanowi ostrego, podostrego lub przewlekłego zagrożenia dla zdrowia człowieka.

Żywność paczkowana oznacza żywność pakowaną w konkretnych ilościach lub wykonaną w materiałach opakowaniowych lub pojemnikach.

Dodatek do żywności, oznacza substancje syntetyczne lub naturalne, w tym wzmacniacze odżywcze, dodawane do żywności w celu poprawy jakości oraz barwy, aromatu i smaku żywności, a także w celu jej konserwacji, utrwalania i przetwarzania.

Materiały opakowaniowe i pojemniki na środki spożywcze odnoszą się do papieru, bambusa, drewna, metalu, emalii, ceramiki, tworzywa sztucznego, gumy, włókien naturalnych, włókien chemicznych, szkła i innych produktów używanych do pakowania i przechowywania środków spożywczych lub dodatków do żywności oraz powłok, które mają bezpośredni kontakt ze środkami spożywczymi lub dodatkami do żywności.

Narzędzia i wyposażenie stosowane w produkcji i działaniu żywności odnoszą się do maszyn, rur, przenośników, pojemników, przyborów, zastawy stołowej itp. mających bezpośredni kontakt z żywnością lub dodatkami do żywności podczas produkcji, sprzedaży lub stosowania żywności lub dodatków do żywności.

Detergenty i środki dezynfekujące do żywności oznaczają substancje stosowane bezpośrednio do mycia lub dezynfekcji żywności, zastawy stołowej, przyborów do picia i narzędzi, sprzętu lub materiałów i pojemników do pakowania żywności, które mają bezpośredni kontakt z żywnością.

Okres trwałości żywności oznacza okres, w którym żywność zachowuje swoją jakość we wskazanych warunkach przechowywania.

Choroba przenoszona przez żywność oznacza chorobę zakaźną, toksyczną lub inną, w tym zatrucie pokarmowe, wywołaną przez czynniki chorobotwórcze zawarte w żywności, które dostają się do organizmu człowieka.

Wypadki związane z bezpieczeństwem żywności, odnoszą się do chorób przenoszonych przez żywność, zanieczyszczeń żywności i innych wypadków pochodzących z żywności, które są lub mogą być szkodliwe dla zdrowia ludzkiego.

Artykuł 151 Zarządzanie bezpieczeństwem żywności i soli genetycznie modyfikowanej podlega przepisom innych ustaw i rozporządzeń administracyjnych, jeżeli nie są one przewidziane w niniejszej ustawie.

Artykuł 152 Środki zarządzania bezpieczeństwem żywności w eksploatacji kolei i lotnictwa cywilnego są formułowane przez departament nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności Rady Państwa w połączeniu z odpowiednimi departamentami Rady Państwa zgodnie z niniejszą ustawą.

Szczegółowe środki dotyczące regulacji zdrowej żywności są formułowane przez departament nadzoru i administracji bezpieczeństwa żywności podlegający Radzie Państwa zgodnie z niniejszą ustawą.

Szczegółowe środki zarządzania produkcją produktów związanych z żywnością są formułowane przez departament nadzoru i administracji bezpieczeństwa żywności podlegający Radzie Państwa zgodnie z niniejszą ustawą.

Nadzór i zarządzanie produktami spożywczymi na przejściach granicznych prowadzą agencje kontroli i kwarantanny przy wjeździe i wyjeździe zgodnie z niniejszą ustawą oraz przepisami odpowiednich ustaw i rozporządzeń administracyjnych.

Środki zarządzania bezpieczeństwem żywności dla środków spożywczych przeznaczonych do wyłącznego użytku sił zbrojnych oraz dla środków spożywczych przez nie dostarczanych formułuje Centralna Komisja Wojskowa zgodnie z niniejszą ustawą.

Artykuł 153 Rada Państwowa może, zgodnie z rzeczywistymi potrzebami, dokonać dostosowań w systemie nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności.

Artykuł 154 Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 października 2015 r.